

ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

на

ХI^{то} Обикновено Народно Събрание

(първа извънредна сесия).

LXXXVI заседание, петъкъ, 24 август 1901 г.

(Отворено вътре 3 ч. следът пладнѣ подъ предсѣдателството на подпредсѣдателя г. В. Кънчовъ.)

Предсѣдателствующъ В. Кънчовъ: (Звѣни.)
Заседанието се открива.

Моля г. секретари да прочете имената на присъствующите г. народни представители.

Секретарь Н. Кормановъ: (Прочита списъка.
Отсъствуващ г. народни представители: И. Арнаудовъ, И. Георгиевъ, П. Каликовъ, Х. Конкилевъ, О. Сюлеймановъ, Д. Цапазовъ, Н. Петровъ, Т. Петровъ, И. Саллабашевъ, И. Стояновъ, И. Сунгуларски и Я. Юмеровъ.)

Предсѣдателствующъ В. Кънчовъ: Отсъствуващ 12 души. Събраницето има законния съставъ и може да пристигне къмъ дневния редъ.

Прѣди да пристигнемъ къмъ дневния редъ, съобщавамъ на г. г. народни представители, че дадохъ отпускъ 10 дена на г. Хаджи Яхя Юмеровъ и 3 дена на г. Емануила Начевъ, който се счита отъ днесъ.

Съобщавамъ на почитаемото Народно Събрание, че утре, събота, 25 того, въ 11 ч. сутринта ще се отслужи напахида въ съборната църква „Св. Кръл“ за упокоение душата на Негово Императорско Височество Евгений Максимилиановичъ, князъ Романовски, херцогъ Лейхтенбергски. Които отъ г. г. народни представители ще могатъ да присъствуватъ, умоляватъ се да присъствуватъ.

На дневенъ редъ имамъ:

I. Гласуване предложението за даване подъ съдъ бившите министри отъ кабинета на Т. Иванчовъ;

II. Второ четене законопроектътъ: 1) за изменение и допълнение закона за бирници, 2) за допълнение на чл. 7 отъ закона за адвокатътъ и 3) за изплащане недоборите съ храни;

III. Второ четене предложението: 1) отъ г. А. Франгя за прибавление нова алинея къмъ чл. 208 отъ закона за съдоустройството, 2) отъ г. Н. Цановъ за изменение

чл. чл. 44, 45 и 221 отъ главното съдопроизводство и чл. 163 отъ санитарния законъ и 3) отъ г. П. Кръстевъ за изменение чл. 4 отъ закона за общинските налози; IV. Предложението отъ народния представител г. Д. Ризовъ по изразходване безусловните фондове отъ бившите министри, и

V. Предложение отъ народния представител г. И. Антиковъ за изтъкуване чл. 50 отъ избирателния законъ, относително действителността на законодателния мандатъ на Анхиалския народенъ представител г. Д-ръ П. Табурновъ.

Първиятъ предметъ отъ дневния редъ е гласуване предложението за даване подъ съдъ бившите министри отъ кабинета на Т. Иванчовъ. По това нѣщо има направени двѣ предложения, т. е. по начина на гласуването има направени двѣ предложения: едното е направено отъ г. Ризова, подкрепено отъ г. Малинова, а другото е направено отъ г. Цанова и подкрепено отъ нѣкои други депутати. Споредъ първото предложение на г. Ризова, гласуването трбва да стане за всички министъръ, като се изброятъ дѣянятията, за които се иска даването подъ съдъ, а споредъ второто предложение, направено отъ г. Цанова, иска се даването подъ съдъ за всички министъръ отдельно, като се споменатъ дѣянятията въ следующите три пункта: първо, за нарушение на конституцията, второ, за измѣна на Отечеството и Короната и, трето, за нанисне вреда на Държавата за лична полза. Сега ще трбва да се произнесе Народното Събрание, кое гласуване намира за приемливо.

Д. Ризовъ: Предложението на г. Цанова вчера бѣше: да се вотира изцѣло за всички министри и всички прѣстъпления, затуй азъ и говорихъ противъ него; но сега г. Цановъ го е измѣнилъ, като се е съгласилъ за всички министъръ отдельно да се подведатъ дѣянятията му подъ категорийтъ прѣвидени въ чл. 155 отъ конституцията. Въ такъвъ случай азъ се съгласявамъ напълно съ г. Ца-

нова и оттеглямъ своето предложение, защото, въ същностъ, то се съдържа въ новото предложение на г. Цанова.

И. Станчевъ: Менъ ми се струва, г-да народни представители, че прѣди да се взематъ въ внимание другите предложения за формата на гласуването за даването бившитѣ министри подъ сѫдъ, трбовало би Събранието да се произнесе по формата или по заключението на парламентарната комисия: приема ли Събранието въ тая форма да се произнесе за даването имъ подъ сѫдъ или не.

М. Златановъ: Не е право, че по предложението на парламентарната комисия трбва да стане гласуването, тъй като пейното предложение не е задължително за Събранието. (И. Станчевъ: Азъ това знае.) Събранието може да си изработи формула на гласуване и то е свободно да направи това. Но желателно е, щото предложението, които сѫ постигнали, да бѫдатъ прочетени, за да знаемъ каква форма се прѣдлага и по какво да споримъ. Не да се резюмиратъ, а да се прочетатъ дословно.

Ю. Теодоровъ: Азъ мисля, че предсъствува най-напрѣдъ да се произнесе Народното Събрание, че ли да ги даде подъ сѫдъ или не. Това трбва да се вотира пай-напрѣдъ, и слѣдъ това да се види по какъвъ начинъ. Азъ мисля, че понимено всички депутатъ трбва да гласува... (Нѣкъй отъ представителите: Това е рѣшено!) Тогава трбва да се вотира най-напрѣдъ, че се даватъ подъ сѫдъ и, като се вотира това, ако се рѣши да се дадатъ подъ сѫдъ, постъ ще се види по какъвъ начинъ ще се формулира обвинението. (Гълчка.)

Прѣсъдателствующъ В. Ежинчовъ: Въ 157 членъ отъ конституцията е казано, че, за да се прѣдаде министър на сѫдъ, изискватъ се гласовете на двѣ третини отъ прѣсъдателствующите членове. Значи, ако ние гласуваме да се дадатъ подъ сѫдъ или не, това ние ще направимъ по общото гласуване, а пъкъ посль, ако мислите вие, че за всички министър отъдълно трбва да се гласува, и това може да стане. (Д. Ризовъ: Нѣма нужда!) Ако тъй мислите, формулирайте хубаво Вашето предложение.

И. Московъ: Това значи два пъти да рѣшаваме!

Ц. Таслаковъ: Щомъ оттегля г. Ризовъ своето предложение, тогава остава за приемане предложението на г. Цанова.

Прѣсъдателствующъ В. Ежинчовъ: Г-нъ Ризовото предложение е подкрѣпено отъ г. Малинова, които го развива сега, и ще се прѣложи въ развита форма. (Нѣкъй отъ представителите: Той го оттегли!)

Има и едно предложение отъ единъ-двама членове отъ комисията и азъ намирамъ за добре да ви прочета това предложение на комисията, което ще видите, че е съгласно съ предложението на г. Цанова. То казва: „Комисията намира, че има достатъчни основания да постанови Народното Събрание за даване подъ сѫдъ, а пъкъ Народното Събрание ще рѣши да се дадатъ подъ сѫдъ бившите министри за нарушение на конституцията, за измена на Отечеството и Короната и за врѣда причинена на Държавата за лична полза.“ Таксова е предложението на г. Цанова: да се гласува за всички министър по отъдълно, ако Събранието намира за нужно да бѫдатъ дадени подъ сѫдъ за нарушение на конституцията, за измена на Отечеството и Короната и за врѣда причинена на Държавата за лична полза. Напр., Народното Събрание намира ли основание да даде подъ сѫдъ за сѫдене бившия Министър Тодоръ Иванчовъ, първо, за нарушение на конституцията, второ, за измена на Отечеството и Короната и, трето, за врѣда причинена на Държавата за лична полза. Ето формулатата на предложението на г. Цанова. А предложението на г. Ризова, подкрѣпено отъ г. Малинова, което отъдълъ ви казахъ, е да се формулиратъ прѣстъпленията или простъпките, за които се даватъ министър подъ сѫдъ.

Д. Ризовъ: Вие не сте ме разбрали. Дѣянната да бѫдатъ изброени подробнѣ, азъ не съмъ поддържалъ; а съмъ поддържалъ, щото всички категории, предвидени въ конституцията, отъдълно да се посочатъ за всички министър. Напр., предложението на г. Цанова, когато се вотира за г. Иванчовъ, да се вотира така: първо, за нарушение на конституцията, второ, за измена на Отечеството и Короната и, трето, за лична облата. Азъ излизамъ отъ гледището, че може да има депутатъ, които ще гласуватъ да се даде подъ сѫдъ г. Иванчовъ за нарушение на конституцията и за лична облата, а нѣма да гласуватъ за измена на Короната, както нѣма да гласувамъ и азъ. Ето замѣ за всички министър отъдълно и по категория трбва да се гласува.

В. Поповъ: Г-да народни представители! По въпроса, който се повдига за предложението направени отъ г. Ризовъ, отъ една страна, и, отъ друга страна, отъ г. Цанова, искамъ да кажа нѣколко думи. За да се разрѣши този въпросъ дали трбва да се направи туй предложение, или, съ други думи, дали формулировката на обвинението трбва да има такава форма, каквато прѣдлага г. Цановъ, или каквато прѣдлага г. Ризовъ, и отъ която се отказва, менъ ми се струва, че прѣди това трбва да се разрѣши другъ единъ въпросъ, а той е слѣдующия. Когато се разисква въпросъ за даване подъ сѫдъ бившите министри, Народното Събрание въ качеството на какво дѣйствува: въ качеството на законодателно тѣло ли, или като нѣщо друго? Отъ правилното разрѣщение на този въпросъ ще зависи по-нататъкъ и правилната формулировка на обвинението. Азъ на този въпросъ, какъ дѣйствува Народното Събрание, като изхождамъ отъ закона за сѫдене министър, отъ една страна, и, отъ друга страна, отъ туй положение, което изваждамъ отъ общото углавно сѫдопроизводство, отговаряме, че Народното Събрание дѣйствува, отъ една страна, като обвинителна камара и, отъ друга страна, дѣйствува въ сѫщото врѣме като най-връховно началство на тѣзи бивши чиновници, които се назватъ министри и които се даватъ подъ сѫдъ. Сега, ако то дѣйствува като най-висше началство на тѣзи висши чиновници, или, съ други думи, ако Народното Събрание въ дадения случай играе ролята на обвинителна камара, менъ ми се струва, че по всички правила, по които се ureжда този инсти-

туть — обвинителната камара, — ние ще тръбва да формулираме едно обвинение не въ такава форма, каквато предлага г. Цановъ, но въ такава форма, въ която, като посочимъ материалното обвинение, да посочимъ и едно по едно обстоятелствата, съ които се доказва това нѣщо.

(П. Таслаковъ: Тогава прокурорътъ какво ще прави?)

Прокурорътъ ли какво ще прави? И на него ще Ви отговоря. Азъ разбирамъ, че държавниятъ обвинител нѣма по-нататъкъ такава широка свобода каквато мислите, колкото се касае до формулировката на обвинението, защото, ако сте забѣлѣжили въ закона за съдene министрите, той нѣма право да нишъ заключение за прѣкратяване на дѣлото, както е за другите прѣстъпления. Тъй щото, прокурорътъ, споредъ мене, тръбва да се държи тѣсно въ тия рамки на формулираното обвинение, каквото даде Народното Събрание. Сега, ако то дѣйствува като върховно началство на тия чиновници, то и въ такъвъ случай, ако се иска разрѣщение да се дадатъ подъ съдъ, пакъ Народното Събрание ще тръбва да посочи едно по едно обстоятелствата и фактитъ, по които се установява, напр., едно материално обвинение, каквото е, напр., нарушението на конституцията, защото и въ общото углавно съдопроизводство, когато се иска разрѣщение за даването на единъ чиновникъ подъ съдъ, за това послѣдното прокурорътъ е длъженъ да представи обвинението и фактитъ, отъ които се изважда това обвинение. Азъ казвамъ, че тия нѣща тръбва да бѫдатъ формулирани, защото, както отговорихъ на въпроса зададенъ отъ г. Таслакова, „какво ще прави по-нататъкъ прокурорътъ“, считамъ, че прокурорътъ нѣма тия права, каквите има единъ обикновенъ прокуроръ, да бѫде свободенъ слѣдъ извръшване на предварителното дирене да формулира нови обвинения (П. Таслаковъ: Всички други права ги имал!) и защото, отъ друга страна, ние, като играемъ ролята на обвинителна камара, по-нататъкъ не можемъ да правимъ никаква делегация на когото и да било. Прокурорътъ въ дадения случай ще бѫде просто изпълнител на рѣшението на Народното Събрание, като се основава на допълнително събранитъ доказателства, които допълватъ обвинителните точки, които ние ще формулираме днесъ. Така азъ разбирамъ. Като е така, менъ ми се струва, че може тогава да се направи едно такова предложение, напр.: на основание еди-кои членове, като се предава еди-кой си министъръ подъ съдъ, да се каже: дава се подъ съдъ Д-ръ Василъ Радославовъ за нарушение на конституцията, изцѣло или частично, като се посочи че е нарушилъ конституцията съ туй и туй; защото азъ, като народенъ представител, кога си давамъ мнѣнието, може отъ цѣлъ редъ факти, които сѫ изтъкнати въ доклада, да се спра само на единъ фактъ, отъ който да намѣри елементитъ за прѣстъплениято, съ което министъръ е нарушилъ конституцията, и да дамъ мнѣнието си за даването му подъ съдъ, а отъ много други факти да намѣря, че нѣма тѣзи елементи, и да го освободя. Тъй сѫщо ще стане и за посъдъющитъ обвинения, напр., за написане врѣда на Държавата за лична облага. Съ какво є напесъль врѣда? Ще се посочи: съ туй, туй и туй. Въ такава една форма ако се направи предложението, съ това ще се улесни, отъ една страна, и задачата на народнитъ представители, когато

си даватъ мнѣнието, и, отъ друга страна, ще се улесни задачата на прокурора, а туй сѫщо и на съда, който ще сѫди тия прѣстъпления.

Г. Кирковъ: Азъ мисля, че нѣма нужда отъ такава една сложна процедура, защото азъ не схващамъ, че Народното Представителство е въ ролята едноврѣменно и на прокуроръ, и на съдия. Да класифицира тѣзи факти, по които се даватъ министрите подъ съдъ, това е излишно. Азъ мисля, че тръбва да се опредѣлятъ просто тѣзи и тѣзи лица, като се изброятъ, и да се каже, че се даватъ подъ съдъ за нарушение на конституцията, за измѣна и за ощетяване на хазната за лична облага. Това сѫ, собствено, третъ прѣстъпление, по които можемъ да ги дадемъ подъ съдъ туй както дѣйствува сега Народното Събрание. Значи, една частъ отъ лицата ще тръбва да се отдѣлятъ, които заслужватъ да бѫдатъ дадени подъ съдъ, ще се посочатъ прѣстъпленията имъ, за които се даватъ подъ съдъ, и по този начинъ ще се гласува дали Народното Събрание е съгласно да се дадатъ подъ съдъ или не. Напр., за Д-ръ Радославова, Иванчова, Тончева и т. н. ще се питатъ: намира ли Народното Събрание основание да бѫдатъ дадени подъ съдъ за нарушение на конституцията, за измѣна и ощетяване хазната за личенъ интересъ. Ето едно гласуване. Ако има предложение за всички, или за троица, или четворица, тогава ще излѣзватъ тѣзи предложения. (Нѣкой отъ представителите: Едно по едно!) Може даже и едно по едно. Но не можемъ ние да нареддаме туй, както г. Поповъ мисли, че сега, напр., ние тръбва да туримъ най-найрѣдъ за вагонитъ, послѣ за чергитъ и т. н. То значи да влѣземъ въ самата материя, ние да бѫдемъ сами прокуроръ; а ние не сме прокурори, ние само даваме нашето съгласие да отидатъ тѣзи хора въ съда и тамъ нашиятъ прокуроръ ще каже каквото тръбва. Вънъ отъ туй че слѣдствената комисия може да разкрие още факти и обвинения, които да подкрѣпятъ тия обвинения. Тъ ще имать очни ставки, ще имать другъ редъ, друга процедура, която ще разкрие, въроятно, много факти и които ще се групиратъ къмъ тия обвинения. Тъй щото, нѣма защо да се сгъснява съдебно-слѣдствената властъ, нито пъкъ ние да се стѣсняваме отъ такава дѣлга процедура на гласуване, както предлага г. Поповъ. Тъй щото, моето мнѣние е да се гласува за всѣки министъръ по тѣзи три обвинения.

Н. Цановъ: Азъ искамъ да подкрепля онова мнѣние, което изказахъ онзи денъ и което поддържамъ и въ днешното засѣдане, като го измѣнявамъ въ смисъль, щото да се гласува по отдельно за всѣки министъръ, понеже, може би, нѣкой отъ г. г. представителите за едни да се съгласятъ, а за други да се не съгласятъ. Но мнѣнието на г. Попова не е възможно да се вземе въ внимание въ настоящия случай, защото, преди всичко, нѣма направено отъ него писмено предложение, и азъ увѣрявамъ г. Попова, че, ако тръгнемъ по този безизходенъ путь, ще тръбва да стоимъ 3 дена да пишемъ предложението. (В. Поповъ: И 35 дена тръбва да стоимъ, ако е нужно!) Ние не пишемъ обвинителенъ актъ. Народното Събрание дѣйствува като началствующе учреждение надъ министрите и разрѣшава да се дадатъ министрите подъ съдъ по из-

въстни, указани въ доклада на комисията, прѣстъпни дѣянія. Народното Събрание така сѫщо се явява въ качеството на обвинителна камара, по само чрѣзъ своя държавенъ обвинител, когото избира измежду себе си. Когато държавниятъ обвинител ще бѫде избранъ и събере нужните доказателства при прѣдвирителното дисре, той ще се яви като обвинител; по сѫщия начинъ, както когато нѣкакъ министър разрѣшава да се даде единъ нему подвѣдомственъ чиновникъ подъ сѫдъ, прокурорътъ върши обвинителния актъ. Сѫщото иѣщо е и въ дадения случай съ давалето министъръ подъ сѫдъ. Тъй щото, настоявамъ да се гласува прѣдложението, което азъ направихъ.

А. Франгя: Г-да народни прѣставители! Азъ мисля, че самиятъ законъ за даване министъръ подъ сѫдъ опредѣля именно това, което трѣбва да направи Народното Събрание. Прѣдложението, помоему, трѣбва да бѫде твърдѣ кратко. Иска се отъ Народното Събрание да види, има ли достатъчно данни за даване министъръ подъ сѫдъ за прѣстъпление, означени въ чл. 155 отъ конституцията. Мисля, прѣдложението да бѫде тъй: „Народното Събрание намира ли данни и факти, на основание на които министъръ да бѫдатъ дадени подъ сѫдъ, съгласно ст. 155 на конституцията.“ Да, или не. Съ такова прѣдложение всичко се свършва. Ако вземемъ да оформявамъ прѣстъпленията по видъ и родъ, увѣривамъ ви, че ище иѣма да направимъ. Ние не сме слѣдствена сѫдебна комисия, ние не сме ище, освѣнъ законодателно тѣло, което има само право да рѣши този въпросъ: има ли или нѣма данни, за да се дадатъ министъръ подъ сѫдъ. И съ туй прѣдложение, мисля, всички дебати могатъ да се свършатъ. Сега ако влѣземъ въ ролята на една слѣдствена комисия, тогазъ само можемъ да оформявамъ прѣстъпленията и да кажемъ: еди-кой си направилъ ли е такова и такова прѣстъпление, каквото е за измѣната, напр., каквото е за прѣдателството и пр., и кой го е направилъ. А пъкъ ако се ограничимъ тъй, както законътъ за даване подъ сѫдъ на министъръ го иска, ще имамъ слѣдующето прѣдложение, което моля най-покорно да се тури на гласуване: „Народното Събрание намира ли достатъчно факти и данни отъ доклада на слѣдствената комисия за даване на сѫдъ бившите министри, съгласно чл. 155 отъ конституцията.“

Прѣдсѣдателствующъ В. Ежничовъ: Моля, г-нъ Франгя, напишете прѣдложението си и ми го пратѣте. Така сѫщо моля и г. Венедикта Поповъ да ми прати писмено прѣдложението си.

В. Поповъ: Азъ казвахъ, че се присъединявамъ къмъ прѣдложението на г. Ризова; само го развихъ.

М. Валабановъ: Прѣдложението, което прави г. Цановъ и г. Ризовъ може да си има мястото, но то ще бѫде една процедура много дълга. За какво Народното Събрание обвинява министъръ, г-да, това всичко е покъсано въ доклада, който се прочете тукъ. Затова азъ мисля, че едно прѣдложение по-просто ще улесни работата и, иѣма съмѣнение, ще улесни работата и по-нататъкъ на самия сѫдъ. Ние направихме едно първо прѣдложение, въ

което намѣриха, че може да се опредѣли една комисия, която да изследва работата. Тая комисия изследва този въпросъ и ни се представи съ единъ дългъ докладъ, въ който докладъ се указаватъ всички обстоятелства, по които Народното Събрание намѣри, че еди-кои си министри трѣбва да се дадатъ подъ сѫдъ. Вънка отъ докладъ, г-да, ние четири дена дебатирамъ; единъ бѣха зд., други—противъ. Какво трѣбва да направимъ сега? Менъ ми се чини, че едно по-просто прѣдложение ще улесни работата на всички. Азъ се съгласявамъ съ прѣдложението на г. Франгя; не зная какъ той го формулира, но азъ ще го формулирамъ тъй, щото и той да се съгласи. Азъ правя такова прѣдложение: „Възъ основание доклада на парламентарната комисия до XI Обикновено Народно Събрание, първа извѣредна сесия, по прѣдложението за даване министъръ отъ кабинета на Тодор Иванчовъ подъ сѫдъ, възъ основание още на станалите дебати по този въпросъ въ засѣданията му еди-кои си и съгласно съ ст. 155 и 156 отъ конституцията, Народното Събрание намира ли, че има поводъ да се дадатъ подъ сѫдъ министъръ еди-кои и еди-кои.“ Менъ ми се чини, г-да, че едно такова прѣдложение, па което отговорътъ да или не разрѣшава въпроса, е за прѣдочитане, защото, ако влѣземъ въ подробноти, тогава освѣнъ врѣмето, което ще загубимъ, ние ставаме иѣщо повече отъ обвинители. Затова менъ ми се чини, че прѣдложението, което правя, е такова, което разрѣшава въпроса по единъ лесенъ начинъ. (Д. Цанковъ: Да го гласуваме!) Въ доклада има всичко: измѣна има, прѣдателство има и пр. Щомъ като кажемъ: възъ основание на доклада и съгласно ст. 155 и 156 на конституцията, въпросътъ се рѣшава, и на държавния обвинител и на сѫда не остава освѣнъ да рѣшатъ въ какво се състои измѣната, прѣдателството и личната облага, ако има такава.

Д. Марковъ: Г-да прѣставители! Азъ станахъ да подкрепя мнѣнието на г. Попова, и то по слѣдующи съображенія. Вие виждате вече, че ние почваме да се натъкваме въ периода на мъжността, защото дѣйствително въпросътъ става сега много по-деликатенъ, тъй като на Народното Събрание прѣстои да каже послѣдната си дума. А тая дума, съ даването разрѣшението да се скъдятъ министри, не е разрѣшение да се скъди единъ селски полякъ, нито кметътъ на с. Панчарево, а е разрѣшение да се скъди единъ министъръ-прѣдсѣдателъ, единъ шефъ на единъ кабинетъ съ свои пѣкни другари. А тъй то го, ен gros, да се каже: „има поводъ да разрѣшимъ“ и „идѣте, изправяйте се въ сѫда!“ ние грижимъ и твърдѣ влажно, защото не знаемъ законътъ какво казва. Прѣди всичко, обвинителътъ, който ще послѣдва слѣдъ това разрѣшение, което ще дадете вие, нѣма право да се движки вънъ отъ рамките, въ които вие вие ще го поставите. А държавниятъ сѫдъ иѣма да вземе подъ внимание прѣдложението подъ сѫдъ ен gros министъръ, че направили политическо прѣстъпление, додъто въ обвинителния актъ на вашия държавенъ прокуроръ и въ вашето разрѣшение не секаже конкретно въ какво се състои туй законопарушеніе. Примѣръ. Прѣдава се на сѫдъ г. Тодор Иванчовъ въ качеството му министъръ-прѣдсѣдателъ и управляющъ Министерството на Общественитѣ Сгради,

Птищата и Съобщенията — за какво? — за това, че е разбръшил покупката на вагони, когато тръбвало да бъдат тързани, а не гнили, че това го е направил същият, умислено, съзвателно, да получи лична облага, или че допуснал да се даде на X или Z; второ, същият Тодор Иванчов се пребава на съдъ, че той правил същата съдъска по хамбаритъ, по кантаритъ и т. н. Тези пребдления тръбва да бъдат изчерпателни, защото, външ от това, Държавният съдъ ще да отиде да търси други законопарушения, други престъпници, които би констатирало съдъствието. Затуй именно, когато ще даваме ние гласъ единъ по единъ, поименно, не само ще тръбва да се квалифицира дължността измѣна на Отечеството и Короната, но и — състояще въ какво, конкретно и обстоятелствено изброено. Че ще ще да заеме 5 часа или единъ часъ, за това нѣщо не тръбва да се спирате, защото и тези хора тръбва да знаят въ какво се обвиняват въ конкретния случай и кои материали ще послужат за съставяне на единъ обвинителенъ актъ. Заради това азъ подкрепямъ мнѣнието на г. Венедикта Поповъ, че тръбва за всички министъри отдельно да се гласува, като се покаже законътъ, който е нарушенъ, а тъй също тръбва да се покаже и конкретно въ какво се състои нарушенето. Защо искате, напр., разрешение отъ окръжния управителъ да дадете подъ съдъ селския полицай на извѣстно село, че при изпълнение на служебните си обязаности нанесъл побой на нѣкого? Прокуроръ пише: „Г-нъ Управителю! Полицайтъ на едикое си село на 10-и прѣвъ нощта, на еди-колко частъ, явява се прѣдъ X, Z, скарва се съ него, наниса му побой, и понеже това нѣщо се установява доста добре и за него се прѣдвижда паказание по еди-кой членъ отъ наказателния законъ, моля, дайте разрешение да се даде подъ съдъ.“ А не се казва, че до свѣдѣние на паркета е дошло, че е направилъ едикое престъпление и ако се окаже че е истинка, наказва се по членъ еди-кой си — дайте ми разрешение да го дамъ подъ съдъ. Ако се иска това отъ единъ окръженъ управителъ за единъ селски падаръ, питамъ, колко по-конкретно тръбва да се опредѣли, когато се касае въпросътъ за даването подъ съдъ на министри отъ единъ кабинетъ? Освѣнъ ако вземемъ другъ способъ, който може да бъде по-комоденъ за спестяване на врѣмето. Да вземемъ всички пунтове, които комисията изброявъ подъ букви *a* и *b*, като ги изкажемъ и да се вотира. Обаче, тръбва да бъдатъ вмѣстни въ прѣложението. Ако това не се направи, ако не вземете за база труда на комисията и не се изброя всичко подробно, като за тая цѣлъ се даде 10 минути отпусъ, за да се напише прѣложението, ако, казвамъ, не направите това, тогава тръбва да го игнорирате. Инакъ, ще бѫде пустословие и рискуваме да се отхвърлятъ всички обвинения, защото прѣложението не е написано и формулирано както се слѣдва.

Ц. Таслаковъ: Г-да народни прѣставители! Менъ ми се струва, че ние сами се натъкваме на мъжчинията, за която г. Марковъ говори, безъ да има въздуха. Ние не можемъ да се считаме тукъ нито като обвинителци камара, нито като простъ обвинитель или прокуроръ. Менъ ми се струва, че ние сме висше учреждение, на което

атрибутигъ със ясно определени отъ конституцията и закона за съдите министътъ и, ако вървимъ по този пътъ, който опредѣлятъ тия два зъкона, нѣма защо да говоримъ какъ тръбва да гласуваме. Ясно е казано въ чл. 155 отъ конституцията за какви прѣстъпления се даватъ подъ съдъ министътъ и ясно е определено какъ става отъ Народното Събрание разрешението. За да се даде единъ министъръ подъ съдъ за нѣкакво прѣстъпление, казало е защо — за нарушение на конституцията, за измѣна на Отечеството и Короната и за написане щета на Държавата за лична облага. Тези специфириани прѣстъпления е турила конституцията, за които можемъ да дадемъ подъ съдъ единъ министъръ. За други прѣстъпления не можемъ да ги даваме. Сега, какъ ще ги дадемъ подъ съдъ? Конституцията и законътъ за съдене министътъ изискватъ, че тръбва да се излѣзе съ единъ прѣложение, въ което да съмъ изложени единъ по единъ фактъ, обстоятелствата, за които тръбва да се даде подъ съдъ единъ министъръ. Това го направи прѣложението на г. Цанова, подписано отъ нужното число прѣставители. Съдътъ този дойде редъ да се гласува, има ли данни и факти, които да даватъ основание на Народното Прѣставителство да рѣши да се даде подъ съдъ единъ министъръ. Тогава вече имаше си мястото да се гласува по начина, който г. Франция прѣдлагаша. Днесъ, обаче, като изминаха всички стадии, не може вече да се говори има ли данни или нѣма. Сега вече тръбва да рѣшимъ да се дадатъ подъ съдъ. Имаме данни, защото ние дадохме на парламентарната комисия да изследва работата, тя я изследва; има докладъ, ние разисквахме по него и затуй сега вече тръбва да рѣшимъ да се дадатъ подъ съдъ бившите министри за нарушение конституцията. Намираме ли или не намираме основания въ този докладъ, че има нарушения на конституцията, разбира се, това зависи отъ всѣкиго единъ, какъ ще разбере тия данни и факти, обстоятелствено изложени въ доклада. Сега ние не можемъ тия данни и факти да ги излагаме обстоятелствено, както разбира г. г. Марковъ и Поповъ, и да ги изброяваме: даватъ се министътъ подъ съдъ за купуване гнили вагони, черги, шленове, рогозки и т. н. за всички единъ фактъ; защото тогава ще излѣзе, че ние ще ги даваме подъ съдъ не за прѣстъпленията, а за срѣдствата, които имъ съ послужили, за да направяватъ тия прѣстъпления.

Ето защо, г-да народни прѣставители, азъ намирамъ, че не е нужно да се натъкваме на тия мъжчинии безъ нужда, а да възприемъ прѣложението на г. Цанова, усвено и отъ комисията, и да гласуваме за прѣстъпленията, които съмъ квалифицирани и отъ самата комисия, като намирамъ, че фактътъ съмъ изложен обстоятелствено въ този докладъ, върху който разисквахме, и когато ще гласуваме за даването подъ съдъ на единъ министъръ, ще прѣцѣняваме въ себе си, дали този министъръ е направилъ и трите прѣстъпления, или само нѣкои отъ тѣхъ. Ние можемъ да разискваме тукъ върху въпроса, може ли да се постави въпросътъ такъ: разрешава се даването подъ съдъ на Т. Иванчова, първо, за нарушение на конституцията, второ, за написане щета на Държавата и, трето, за измѣна на Короната, да гласуваме изведенъ върху тия въпроси, или пъкъ тръбва да поставимъ и

трите тези въпроси отдълно за всички, напр. за Т. Иванчова: първо, Т. Иванчовъ виновенъ ли е или не за нарушение на конституцията — да отговорят всички; второ, виновенъ ли е или не за написане щета на Държавата — да отговорят, и виновенъ ли е или не за измѣна на Короната и пр. Защото, иначе, можемъ да се домогнемъ до едно обстоятелство, така напр., да отговорят недостатъчно число народни прѣставители за единия въпросъ, напр. за нарушение на конституцията, а пъкъ да отговорят достатъчно гласове за щета на Държавата, а за третия въпросъ — иначе. Така щото, въ съвкупностъ ще излизе, че единъ обвиняме и да е виновенъ въ едно прѣстъпление, да не можемъ да го дадемъ подъ съдъ, защото единъ намиратъ, че е виновенъ въ нарушение на конституцията, а други — че не е виновенъ въ нарушение на конституцията, а по другъ въпросъ. Ето защо азъ, като възприемамъ прѣложението на г. Цанова, бихъ молилъ да се раздѣли въпросътъ на три, по отдѣлно за всѣко едно прѣстъпление върху всѣки единъ министъръ.

А. Филиповъ: Г-да прѣставители! Всички срѣдства, които се прѣдлагатъ тукъ за начинъ на гласуването, азъ ги намирямъ затруднителни. Когато има едно най-практическо срѣдство въ доклада на комисията, защо да влизамъ въ единъ безизходенъ путь? Въпросътъ, които трѣбва да рѣши Събранието, се съдѣржатъ въ доклада и разискванията. Докладътъ ще съставлява нераздѣлна частъ отъ заключението на Народното Събрание и той ще отиде въ Касацията. Въ доклада сѫ изложени подробно всички факти на прѣстъплението, отъ които факти комисията прави заключение, че се е извѣрило измѣна, нарушение на конституцията и т. п. Тази опасностъ, която мислѣше г. Венедиктъ Шоповъ че съществува, тя не съществува, защото въ самия докладъ всички конкретни случаи сѫ опрѣдѣлени. Не остава нищо друго, освѣнъ да гласувамъ по заключението на комисията, на основание на всички нейни съображения и мотиви, защото, както казахъ и по-напрѣдъ, докладътъ съставлява нераздѣлна частъ отъ заключението, което ще вземе Народното Събрание. Докладътъ на парламентарната комисия опрѣдѣля отдѣлно за всѣки единъ министъръ прѣстъпните факти, по които всѣки единъ отдѣлно трѣбва да отговаря, и всички факти, по които всички министри, и четиримата, трѣбва да отговарятъ съвкупно. Комисията излага подробно това и своите съображения. Остава на Народното Събрание да рѣши, уважава ли заключението на комисията или не. Това е по първия отдѣлъ. Вториятъ отдѣлъ е, че г. г. Начовичъ, Пешевъ и Вачовъ не сѫ съпричастни. Това е вториятъ въпросъ, който трѣбва да рѣшимъ. И тогава нѣма да има никакво затруднение нито за прокурора, нито за Държавния съдъ. Ако бѣше безразборно събраниъ материалътъ отъ комисията, ние трѣбаше да се мѣчимъ да правимъ изучване и зглобяване на фактите и да вадимъ заключение; но комисията е направила всички този трудъ и на насъ не остава друго, освѣнъ да гласувамъ. За г. Тенева е посочено въ доклада какво е извѣрилъ отдѣлно отъ другаритъ си и за какво трѣбва да отговаря отдѣлно отъ тѣхъ; за г. г. Тончева, Радославова и Йованчова тоже. По всички

ти факти тѣзи четирима приятели трѣбва да отговарятъ съвкупно или, тъй нарѣчено, солидарно. Тъй щото, остава да рѣшимъ, първо, приемамъ ли това мѣнѣне на комисията и, второ, признавамъ ли, че г. г. Пешевъ, Вачовъ и Начовичъ не сѫ причастни. И, като се вземе това рѣшение на Събранието, заедно съ доклада се пришива и съставлява нераздѣлна частъ отъ обвинителния актъ. Така е и въ главното сѫдопроизводство. При прѣдаването иѣзкого на съдъ, най-напрѣдъ се прави историческо изложение на работата, какво е извѣришено, малко факти се нареждатъ за пѣколко обвинения, за 10 или 15, и се прави общо заключение, кой за кои дѣйствия отговаря отдѣлно и по кои дѣйствия отговаря съвкупно съ другите, и, на основание на тия съображения, прокуроръ прави свое то обвинение. Азъ мисля, че това е най-практичното, и моля Събранието да го приеме.

В. Димчевъ: Прѣди да се говори по сѫщество, азъ искамъ да кажа двѣ-три думи въ полза на работата и мисля, че ще ми отстѣпятъ думата ония г-да, които сѫ всѣли думата, като си запазватъ правото да говорятъ по сѫщество.

Понеже въпросътъ е много важенъ, г-да прѣставители, и попеке въ доклада на комисията има едно заключение дosta обстоятелство и попеке слѣдъ станалътъ дебатъ въ Народното Събрание се изказаха разни възгледи относително началата, които сѫ усвоени въ доклада, и понеже сега се явиха нѣколко души измежду насъ съ различни прѣложения, които на прѣвъ погледъ смущаватъ всички г. г. прѣставители и никой не може да усвои едно, споредъ мене най-рационално е да се събератъ всички, които даватъ прѣложения, да се даде половина частъ отдихъ, да се формулира едно по-право прѣложение и да се гласува по него. Защото, сега се явява единъ и изказва мѣнѣне, че не може да се възприеме, и другъ става да възразява; и колкото прѣложения да се направиха, ни едно не може да не посрѣдни нашата критика. Азъ не се заемамъ съ правенето на такова едно прѣложение. Като гледамъ заключенията на доклада, азъ имамъ единъ планъ, да прѣставя съ малки измѣнения и добавления едно рационално прѣложение; но въ туй врѣмъ, когато искашъ да направишъ нѣщо, слушашъ нѣщо оттука, слушашъ оттамъ и не знаешъ онова прѣложение, което е дадено оттамъ, какво е въ сѫщностъ неговото съдѣржание, за да можешъ да комбинирашъ — не знаешъ, защото го пѣмашъ на рѣцѣ. Заради това азъ мисля, че най-добре ще направимъ, замѣсто да губимъ туй врѣмъ, да го употребимъ по-спокойно, да се съберемъ слѣдъ единъ отдихъ отъ половина часъ, да се формулира едно прѣложение и тогава да се гласува.

Прѣдсѣдателствующъ В. Кънчевъ: Има прѣложение отъ г. Димчева, да се даде половина часъ отдихъ, за да се формулира прѣложение. Ако се приеме отдихътъ, онѣзи, които сѫ записани, си запазватъ правото да говорятъ; ако не стане отдихътъ, сега ще говорятъ. (Гласове: Сега да говоримъ!) Г-нъ Димчевъ прѣдлага отдихъ и азъ ще туря това на гласуване. Ако Събранието приема, онѣзи, които сѫ записани, пакъ си запазватъ правото да говорятъ; ако не го приема, сега ще говорятъ.

Моля, които съм съгласни да се даде половина часть отдихъ, за да се формулира предложението, да вдигнат ръка. (Болшинство.) Събранието е съгласно.

(Слъдът отдихъ)

Прѣдсѣдателствующъ В. Кожничовъ: (Звѣни.)
Засѣданietо продължава.

Прѣстави ми се слѣдующето предложение за гласуване: „Съгласно чл. 155 отъ конституцията и чл. 7 отъ закона за съдене министритѣ, и взѣтъ основаниe доклада на парламентарната комисия, Народното Събрание рѣши: предава за съдене отъ държавенъ съдъ бившият министъръ — този и този — първо, за нарушение на конституцията, второ, за измѣна на Отечеството и на Князя и, трето, за вреда причинена на Княжеството за лична полза.“

Едно малко видоизмѣнение въ редакцията се иска, защото има дума, върху която не се съгласяватъ нѣкои отъ г. г. депутатитѣ и върху която може да става споръ. (Нѣкой отъ прѣставителитѣ: Нѣма нужда!)

Има думата г. Ризовъ.

Д. Ризовъ: Отказвамъ се.

Прѣдсѣдателствующъ В. Кожничовъ: Има думата г. Щанковъ.

Д. Щанковъ: Нѣма какво да говоря. Да гласувамъ и туй то.

Прѣдсѣдателствующъ В. Кожничовъ: Тогазъ има думата г. Франгя.

А. Франгя: Г-да народни прѣставители! Азъ ще кажа още две думи, защото въпросът е много важенъ. Това предложение не може да ме убѣди да гласувамъ тъй чистосърдечно и тъй съвестно, както азъ искамъ. Първо, че законът за даване на министритѣ подъ съдъ не прѣвежда такова нѣщо. Съгласно чл. чл. 5 и 7 отъ закона за съдене на министритѣ, ролята на Народното Събрание е точно и изрично опреѣдлена. Въ чл. 5 е казано: „Ако Народното Събрание признае предложението за предаване министритѣ подъ съдъ за уважително, то избира комисия отъ 12 члена“ — която прави издирването и която комисия установява подробно и обстоятелно фактите на обвинението. А чл. 7 гласи: „Съдъ като комисията направи докладъ си за резултатитѣ на издирването, ставатъ прѣния споредъ изложението въ чл. 3 редъ“ — т. е. наскък да дойдатъ министритѣ да се защищаватъ и пр. — „Съдъ това Народното Събрание, съгласно чл. 157 отъ конституцията, решава въпроса за предаването министра подъ съдъ.“ Отъ наскък не се иска, прочее, да оформимъ прѣстѣплението, както тукъ съ оформени въ предложението, напр. „за измѣна“, „за лична облага“ и пр.; ами се иска да се произнесемъ, има ли достатъчно факти, които даватъ основание на Народното Събрание за даването подъ съдъ министритѣ или не. Въ Франция и Англия прѣстѣплението се опреѣделятъ, но тамъ е съвършено друго нѣщо. Тамъ се опреѣделятъ, защото въ Франция, най-напреѣдъ Камарата обвинява, а послѣ Сенатътъ съди. Помежду тѣхъ нѣма слѣдствена власть, или комисия ad hoc,

която да издирва дали тия факти, изложени въ доклада, съ вѣрни или не. Също и въ Англия: Долната камара обвинява и оформя обвинението, а Камарата на лордовете съди. Помежду тѣхъ нѣма слѣдствена власть, нѣма слѣдователъ, да издирва. Затова азъ мисля, че ние не можемъ да направимъ освѣнъ слѣдующето. Народното Събрание да каже, признава ли да има основания да се дадатъ министритѣ подъ съдъ или не? И моето мнѣніе е да се приеме слѣдующето предложение: „Народното Събрание, като изслуша доклада на парламентарната комисия и прѣнията на пародните прѣставители намира — или не — това е негово право, — че има достатъчно основания за даването министритѣ, еди-кой и еди-кой, подъ съдъ за нарушение чл. 155 отъ конституцията.“ Това е нашата роля, г-да прѣставители. Ние не можемъ да оформимъ никакви прѣстѣпления, защото подиръ настъпва обвинителът и слѣдствената власть, които ще да извѣрши друго слѣдствие. Затуй азъ мисля, че ще бѫде най-добре да приемемъ туй предложение. Иначе, ако кажемъ, че еди-кой си министъръ е извѣршилъ измѣна, питамъ ви азъ: кой ще гласува съ пълно съзнание, както би трѣбвало да стане това? Ако има нарушение или прѣстѣжение, оставяйте на слѣдствената власть да оформи това прѣстѣжение. По моето мнѣніе, предложението ми е най-доброто. То е само отъ четири реда.

Прѣдсѣдателствующъ В. Кожничовъ: Има предложение отъ г. Балабанова. Отказвате ли се, г-нъ Балабановъ, отъ него? (Н. Балабановъ: Не се отказвамъ сега.)

Значи, има три предложението. Едното предложение е отъ г. Франгя: „Народното Събрание, като изслуша доклада на парламентарната анкетна комисия и прѣнията на пародните прѣставители, намира, че има достатъчни основания за даване бившият министри, този и този, подъ съдъ за нарушение чл. 155 отъ конституцията.“

Второто предложение е отъ г. Балабанова: „Възъ основание доклада на парламентарната комисия до XI-то Обикновено Народно Събрание, първа извѣредна сесия, по предложението за даване подъ съдъ министритѣ отъ кабинета на Тодора Иванчовъ; възъ основание още на становитѣ по тоя въпросъ дебати въ засѣданията на Народното Събрание, и съгласно ст. 155 и 156 отъ конституцията, Народното Събрание намира поводъ да се дадатъ подъ съдъ министритѣ отъ тоя кабинетъ, именно еди-кой и еди-кой.“

И третото предложение е направено отъ съюзенитѣ юристи: (В. Поповъ: Отъ депутатитѣ е направено, а не отъ юристи!) „Съгласно чл. 155 отъ конституцията и чл. 7 отъ закона за съдене на министритѣ, и взѣтъ основание доклада на парламентарната комисия, Народното Събрание рѣши: предава за съдене отъ държавенъ съдъ бившият министри, този и този, първо, за нарушение на конституцията, второ, за измѣна на Отечеството и на Князя и, трето, за вреда причинена на Княжеството за лична полза.“

М. Златановъ: Предложението на г. Франгя — не говоря за постановката му — е крайно небрѣжно направено. „За нарушение чл. 155 отъ конституцията!“ Ами че той чл. 155 отъ конституцията говори, че Народното

Събрание може да дава министри тъй на съдът. (Смѣхъ. — А. Франгя: Ама за какво. — Има писано тамъ!) Да каже поне за кой дѣянія. (А. Франгя: Тамъ е казано!) Тоя членъ е разпоредителен. (А. Франгя — къмъ прѣсѣдателствующия: Дайте ми думата!) Какъ ще кажете, че е нарушенъ този членъ — членъ разпоредителен отъ конституцията?

А. Франгя: Имаме само единъ членъ, въ който сѫ опредѣлени именно прѣстъпленията, които се прѣдвидватъ отъ конституцията, и той е чл. 155. Народното Събрание може да дава министри тъй подъ съдъ съгласно чл. 155; въ този чл. 155 сѫ изредени всички тия прѣстъпления, които могатъ министри тъй да направятъ.

Прѣсѣдателствующъ В. Кожничовъ: Туримъ и гласуване тия три прѣложени. Други прѣложени нѣма направени.

Които отъ г. г. народните прѣставители сѫ съгласни да стане гласуването по прѣложението на г. Франгя, което ви прочетохъ, моля, да си вдигнатъ рѣката. (Нѣколкоцина вдигатъ.) Събраницето не приема.

Второто прѣложение е на г. Балабанова. Ако искате, да го прочета още веднажъ. (Гласове: Нѣма нужда!) Които отъ г. г. народните прѣставители намиратъ, че трѣба да се направи вотирането споредъ прѣложението на г. Балабанова, моля, да си вдигнатъ рѣката. (Нѣколкоцина вдигатъ.) Събраницето не приема.

Които отъ г. г. народните прѣставители намиратъ, че трѣба да стане гласуването по третото прѣложение, моля, да си вдигнатъ рѣката. (И. Бобековъ: Да се каже кое е това прѣложение!) То е слѣдующето: „Съгласно чл. 155 отъ конституцията и чл. 7 отъ закона за съдене на министри, и възъ основание на доклада на парламентарната комисия, Народното Събрание рѣши: прѣдава за съдене отъ държавенъ съдъ бившите министри, този и този, първо за това, второ за това и трето за това. (Д-ръ П. Табурновъ: Какъ „за това, за това“?) Първо, за нарушение на конституцията, второ, за измѣна на Отечеството и на Княза и, трето, за врѣда причинена на Държавата за лична полза. (Д-ръ П. Табурновъ: Значи, безъ факти!) Моля, които приематъ, че трѣба да стане гласуването по това прѣложение, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство.) Събраницето приема.

Рѣшено е да стане гласуването поименно.

Туримъ на гласуване най-напрѣдъ прѣложението за даване подъ съдъ на бившия Министъръ Тодоръ Иванчовъ. Прѣложението е слѣдующето: „Съгласно чл. 155 отъ конституцията и чл. 7 отъ закона за съдене министри, и възъ основание доклада на парламентарната комисия, Народното Събрание рѣши: прѣдава за съдене отъ държавенъ съдъ бившия Министъръ-Прѣсѣдателъ Тодоръ Иванчовъ, първо, за нарушение на конституцията, второ, за измѣна на Отечеството и на Княза и, трето, за врѣда причинена на Княжеството за лична полза.“ Които отъ г. г. народните прѣставители ще гласуватъ за това прѣложение, ще гласуватъ за, които ще бѫдатъ противъ даването подъ съдъ на Иванчовъ, ще гласуватъ противъ.

Д-ръ К. Серафимовъ: Ами които сѫ само за едно прѣстъпление?

Н. Антиковъ: За всѣко прѣстъпление отдельно!

Прѣсѣдателствующъ В. Кожничовъ: Моля, едно прѣложение се прави сега да стане 3 пъти гласуването за г. Иванчовъ. (Д. Ризовъ: Разбира се тѣй!) Азъ казахъ само едно, а вие три; значи, че се гласува единъ пътъ сега само за първия пунктъ.

Н. Цановъ: Азъ мисля, г-да народни прѣставители, че нѣма нужда отъ три гласувания, защото тукъ сѫ 3 пункта, ясно опредѣлени, и всѣки отъ г. г. прѣставителите, който желае да гласува за третъ пунктъ, ще каже за, а който желае, че какъ: съмъ за първия и втория, а съмъ противъ третия! (Н. Антиковъ: Какъ ще му държимъ смѣтка?)

А. Филиповъ: Г-да народни прѣставители! Азъ съмъ тълько за длѣжностъ да направя нѣкои пояснения въ прѣложението, понеже и азъ съмъ единъ отъ онѣзи, които съставиха това прѣложение, което се вотира отъ Народното Събрание. Когато говоримъ „възъ основание на доклада на парламентарната комисия“, иле разбираме — искамъ това да се протоколира — всички факти, мотиви и съображенія, които парламентарната комисия внесе въ доклада. Това ни е послужило за основание да признаемъ, че прѣстъпните факти сѫ установени и отъ тѣхъ произхождатъ и тия заключения, които се направила комисията, и Народното Събрание ги приема за вѣрни въ всичката имъ цѣлостъ.

Прѣсѣдателствующъ В. Кожничовъ: Има прѣложение, направено отъ г. Антикова, и това прѣложение е да стане гласуването за всѣки пунктъ отъ тѣзи три — по отдельно. Има и друго прѣложение, за третъ пункта да се гласува изедно, а който желае, може да направи уговорка. Които сѫ съгласни, щото гласуването да стане за всѣки пунктъ отдельно, да вдигнатъ рѣка. Моля единъ отъ г. г. квесторите да прѣброятъ.

Квесторъ И. Московъ: (Слѣдъ прѣброяването.) Гласуватъ само 39, г-пъ прѣсѣдателю! Меншество.

Д-ръ П. Табурновъ: Трѣба да се разисква върху декларацията на г. Филиповъ. Всичко това, което има въ доклада, може ли така да се приеме за вѣрно? (Глътка.)

Прѣсѣдателствующъ В. Кожничовъ: Меншество. Събраницето не приема. Тогава се приема второто прѣложение; значи, че се гласува общо, и който желае, да направи уговорка. (Шумъ.)

Р. Петровъ: Г-пъ Филиповъ сега прави една декларация, за която Народното Събрание по-рано бѣше съзирало. Въпросътъ, по какъвъ начинъ трѣба да се вземе докладътъ на парламентарната комисия, че трѣба да вземе съдътъ въ внимание съображеніята, мотивите и фактите, изложени отъ парламентарната комисия — подобно нѣщо по-напрѣдъ не бѣше прѣдлагано. (А. Филиповъ: Така се разбира!) Само споредъ фактите, които прѣставя, а не и съображеніята на комисията,

възшото съображенията на комисията не могатъ да служатъ като основание за рѣшението на сѫда. И затова азъ мисля, че нѣма нужда това да се туря въ протокола, за да го взема сѫдътъ въ внимание.

Прѣдсѣдателствующъ В. Кънчовъ: Никой не иска думата по този въпросъ.

Моля! Сега ще прочета още единъ пътъ прѣложението: (Чете.) „Съгласно чл. 155 отъ конституцията и чл. 7 отъ закона за сѫдене министрите, и възь основание доклада на парламентарната комисия, Народното Събрание рѣши: прѣдава за сѫдене отъ държавенъ сѫдъ бившия Министъръ-Прѣдсѣдател Тодоръ Иванчовъ: 1) за нарушение на конституцията, 2) за измѣна на Отечеството и на Князя и 3) за врѣда, причинена на Княжеството за лична полза.“

Моля г. секретаря да чете списъка и г. г. прѣдставителите да гласуватъ.

Секретарь Н. Кормановъ: (Чете списъка и г. г. народните прѣдставители гласуватъ.)

С. Арсениевъ — за; А. Ангеловъ — за; Д. Аргириадисъ — за; Д. Анчевъ — за; И. Ариаудовъ — (отсѫтствува); М. Абаджиевъ — противъ; Н. Антиковъ — за; И. Бѣлиновъ — (отсѫтствува); А. Бояджийски — за; А. Блажевъ — за; А. Бозовски — за; Г. Булевъ — за; И. Бобковъ — за; М. Балабановъ — за; М. Божковъ — за; П. Баевъ — за; С. Бойковъ — за; Ц. Бакаловъ — за; С. Бабаджановъ — за, но противъ измѣна на Отечеството и Князя; К. Величковъ — въздържалъ се; А. Виачевъ — за, но противъ втория пунктъ; И. Вачковъ — противъ; И. Веселиновъ — за; Т. Владиковъ — за, противъ втория пунктъ; Ц. Вучковъ — за; И. Гешовъ — (отсѫтствува); В. Гюковъ — за; И. Георгиевъ — (отсѫтствува); К. Гърковъ — за; Н. Гимиджийски — за, но противъ втория пунктъ; Д-ръ С. Даневъ — (отсѫтствува); Д-ръ А. Радевъ — (отсѫтствува); (Д. Цанковъ: Министрите защо не дойдатъ тукъ? Г-нъ прѣдсѣдателътъ да ги повика.) Д-ръ К. Милановъ — за; Д-ръ Х. Владигеровъ — противъ; Д-ръ А. Ходжевъ — за; Д-ръ П. Гудевъ — (отсѫтствува); Д-ръ К. Икономовъ — за; Д-ръ А. Петровъ — за; Д-ръ П. Табурновъ — противъ; В. Димчевъ — за; Д. Десевъ — за, но противъ втория и третия пунктъ; С. Димитровъ — за, но противъ втория пунктъ; Е. Хасиновъ — (отсѫтствува); Ж. Железовъ — за; Я. Забуновъ — за; М. Златановъ — за; А. Ибишевъ — (отсѫтствува); Ст. Ивановъ — (отсѫтствува); Сп. Ивановъ — за; П. Ивановъ — за; П. Каравеловъ — за; А. Краевъ — за, но противъ втория пунктъ; А. Крушкивъ — за, минус втория пунктъ; Г. Кириковъ — за; М. Калевъ — противъ; Н. Козаревъ — за; Н. Кормановъ — за; П. Калинковъ — (отсѫтствува); П. Кръстевъ — за; Х. Конкилевъ — (отсѫтствува); А. Картовъ — противъ; А. Людсановъ — (отсѫтствува); Л. Лазаровъ — за; А. Малиновъ — за; А. Маринкайловъ — (отсѫтствува); Г. Маджаровъ — за; Ц. Мечкаровъ — за; Д. Марковъ — вслѣдствие родственитетъ ми отношения съ Тодора Иванчовъ, въздържалъ се; И. Московъ — за; Т. Михайлъ — за; Ц. Мисловъ — за; Я. Матакиевъ —

противъ; С. Мазаковъ — противъ; В. Николчовъ — за; Г. Недѣлковъ — за; Е. Начевъ — за; Р. Николовъ — за; Т. Николовъ — за; Т. Орловъ — за; О. Сюлеймановъ — (отсѫтствува); Р. Петровъ — противъ; (Гласове: А а а!) Х. Петруновъ — за, безъ втория и третия пунктъ; Д. Петковъ — противъ; В. Поповъ — за, безъ втория пунктъ; Д. Пчелински — за; Д. Пишмановъ — за; Д. Папазовъ — (отсѫтствува); Ж. Петковъ — противъ; И. Петровъ — за; К. Петковъ — за; Н. Петровъ — (отсѫтствува); Н. Поповъ — за; Н. Петковъ — за; П. Пешевъ — противъ; С. Поповъ — въздържалъ се; Т. Петровъ — (отсѫтствува); Д. Ризовъ — за, противъ втория пунктъ; Н. Русевъ — за; М. Сарафовъ — (отсѫтствува); Д-ръ Е. Серафимовъ — противъ; И. Саллабашевъ — (отсѫтствува); А. Станчевъ — за; Г. Стойновъ — за; И. Стояновъ — (отсѫтствува); И. Соколовъ — за и по триъ части на доклада; И. Супгуларски — (отсѫтствува); И. Спасовъ — за; М. Стояновъ — за; И. Станчевъ — за; С. Савовъ — за; С. Стойновъ — за; С. Стояновъ — за, противъ втория пунктъ; С. Соколовъ — за; Ю. Теодоровъ — за, противъ втория пунктъ; Х. Топузановъ — за; Ц. Таслаковъ — за; Т. Ферадовъ — противъ; А. Урумовъ — (отсѫтствува); А. Филиповъ — за; А. Франти — за; Х. Филиповъ — за; Д. Христовъ — за; Н. Христовъ — за; Д. Бановъ — за; Я. Юмеровъ — (отсѫтствува); Х. Неджилъ Бей — за; Х. Бей Мустафа Бейовъ — (отсѫтствува); К. Яневъ — за; Д. Цанковъ — за; Н. Цановъ — за; С. Цонумански — за, минус втория пунктъ; Г. Цонковъ — за; Х. Чакмаковъ — противъ; Г. Шиваровъ — за; Г. Шойлевъ — за; Ю. Юмеровъ — (отсѫтствува); К. Янчевъ — противъ.

Д-ръ П. Гудевъ: Азъ не бѣхъ тукъ кога се вземаше рѣшение и затова сега ще се въздържа. Азъ щѣхъ да гласувамъ за даване подъ сѫдъ по прѣложението на г. Ризова. (Гласове: Тѣй е! — И. Московъ: Нека му се прочете.)

Прѣдсѣдателствующъ В. Кънчовъ: Ще го прочета. (Чете.) „Съгласно чл. 155 отъ конституцията и чл. 7 отъ закона за сѫдене министрите, и възь основание доклада на парламентарната комисия, Народното Събрание рѣши: прѣдава за сѫдене отъ държавенъ сѫдъ бившия Министъръ-Прѣдсѣдател Т. Иванчовъ: 1) за нарушение на конституцията, 2) за измѣна на Отечеството и на Князя и 3) за врѣда, причинена на Княжеството за лична полза.“

Д-ръ П. Гудевъ: Гласувамъ за даване подъ сѫдъ за насижение врѣда и щета на Държавата за лична полза. (Влиза въ залата г. А. Урумовъ.)

Прѣдсѣдателствующъ В. Кънчовъ: Моля, г-нъ Урумовъ!

А. Урумовъ: Въздържалъ се.

Секретарь Н. Кормановъ: 16 души гласуватъ противъ, 92 — за, между които 15 — за, съ изключение на второто обвинение, и двама противъ и третата точка, трима се въздържалъ.

Министъръ-Прѣдсѣдателъ П. Каравеловъ: Ето какъ трѣбва да се разрѣши вѣроѣсть. Трѣбва първоначално да се види има ли $\frac{2}{3}$ отъ гласовете за първото обвинение, а послѣ за второто и третото. Така щото, за първия пунктъ рѣшете най-напрѣдъ.

Прѣдсѣдателствующъ В. Къничовъ: По първия вѣроѣсть сж. 92 — за отъ 112 гласувавши, значи, има повече отъ $\frac{2}{3}$. По втория вѣроѣсть отъ 112 народни прѣдставители 77 сж за, значи, тъй сѫщо има повече отъ $\frac{2}{3}$. А по третия вѣроѣсть отъ 112 народни прѣдставители 90 гласували за, слѣдователно, пакъ има $\frac{2}{3}$.

Така щото, Събранието рѣшава да се прѣдаде за сѫдене отъ държавенъ сѫдъ бившия Министъръ-Прѣдсѣдателъ г. Тодоръ Иванчовъ и по първия вѣроѣсть — за нарушение на конституцията, и по втория — з. измѣна на Отечеството и на Князя, и по третия — з. врѣда, причинена на Княжеството за лична полза.

Моля да се гласува за Министра г. Димитъръ Тончевъ. (Чете.) „Съгласно чл. 155 отъ конституцията и чл. 7 отъ закона з. сѫдене министритъ, и възъ основание доклада на парламентарната комисия, Народното Събрание рѣчи: прѣдава за сѫдене отъ държавенъ сѫдъ бившия Министъръ на Общественитетъ Сгради, Пътищата и Съобщенията Димитъръ Тончевъ: 1) за нарушение на конституцията, 2) за измѣна на Отечеството и на Князя, и 3) за врѣда, причинена на Княжеството за лична полза.“

Моля да се почне гласуването.

Секретарь Н. Кормановъ: (Чете списъка и г. г. прѣдставителите гласуватъ.)

С. Арсениевъ — за; А. Ангеловъ — за; Д. Аргирядисъ — за; Д. Аничевъ — за; И. Арнаудовъ — (отсѫтствува); М. Абаджиевъ — (отсѫтствува); Н. Антиковъ — за; И. Бѣлиновъ — (отсѫтствува); А. Бояджийски — з.; А. Блажевъ — за; А. Бозовски — за; Г. Булевъ — за; И. Бобековъ — за; М. Балабановъ — за; М. Божковъ — за; И. Баевъ — за; С. Бойковъ — за; Ц. Вакаловъ — за; С. Бабаджановъ — за; К. Величковъ — за; А. Виячевъ — за, противъ втората точка; И. Вачковъ — противъ; И. Веселиновъ — з.; Т. Владиковъ — за, минуе втората точка; Ц. Вучковъ — з.; И. Гешовъ — (отсѫтствува); В. Гьоковъ — за; И. Георгиевъ — (отсѫтствува); К. Гърковъ — за; Н. Гимиджийски — за, безъ втората точка; Д-ръ С. Даневъ — (отсѫтвува); Д-ръ А. Радевъ — (отсѫтвува); Д-ръ К. Милановъ — за; Д-ръ Х. Владигеровъ — противъ; Д-ръ А. Ходжевъ — за; Д-ръ П. Гудевъ — за, безъ първата и втората точка; Д-ръ К. Икономовъ — за; Д-ръ А. Петровъ — за; Д-ръ П. Табуриновъ — противъ; В. Димчевъ — за; Д. Десевъ — противъ; С. Димитровъ — за, безъ втората точка; Е. Хасановъ — (отсѫтствува); Ж. Железовъ — за; Я. Забуновъ — за, безъ втората точка; М. Златановъ — за; А. Ибишевъ — (отсѫтствува); Ст. Ивановъ — (отсѫтствува); Сп. Ивановъ — за; П. Ивановъ — за; П. Каравеловъ — за; А. Краевъ — за, безъ втората точка; А. Крушкиовъ — за, безъ първата и втората точка; Г. Кирковъ — за; М. Калевъ — противъ; Н. Козъревъ — за; Н. Кормановъ — за; П. Калиновъ — (отсѫтствува); П. Кръстевъ — за; Х. Конкилевъ — (отсѫтствува); А. Кар-

тозъ — противъ; А. Людсановъ — (отсѫтствува); Л. Лазаровъ — за; А. Малиновъ — за; А. Маринкевичъ — (отсѫтствува); Г. Маджаровъ — за; Ц. Мечкаровъ — за; Д. Марковъ — за, безъ втората точка; И. Московъ — за; Т. Михайловъ — за; Ц. Мисловъ — за; Я. Малакиевъ — противъ; С. Мазаковъ — противъ; В. Николчовъ — за; Г. Недѣлковъ — за; Е. Начевъ — за; Р. Николовъ — за; Т. Николовъ — за, безъ втората точка; Т. Орловъ — за; О. Сюлеймановъ — (отсѫтствува); Р. Петровъ — въздържамъ се; Х. Петруновъ — за, безъ втората и третата точки; Д. Петковъ — противъ; В. Поповъ — за, безъ втората точка; Д. Щелински — за; Д. Чипмановъ — за, безъ първата и втората точки; Д. Чапазовъ — (отсѫтствува); Ж. Петковъ — противъ; И. Петровъ — за; К. Петковъ — за; Н. Петровъ — (отсѫтствува); Н. Поповъ — за; Н. Петковъ — за; И. Пеневъ — противъ; С. Поповъ — въздържамъ се; Т. Петровъ — (отсѫтствува); Д. Ризовъ — за, безъ втората точка; Н. Русевъ — за; М. Сарафовъ — (отсѫтствува); Д-ръ К. Серафимовъ — противъ; И. Саллабашевъ — (отсѫтствува); А. Станчевъ — за; Г. Стойновъ — за; И. Стояновъ — отсѫтствува; И. Соколовъ — за, безъ втората точка; И. Сунгуларски — (отсѫтствува); И. Спасовъ — за; М. Стояновъ — за; И. Станчевъ — за; С. Савовъ — за; С. Стояновъ — за; С. Стояновъ — въздържамъ се; С. Соколовъ — за; Ю. Теодоровъ — за, безъ втората точка; Х. Топузановъ — за; Ц. Таслаковъ — за; Т. Ферадовъ — противъ; А. Урумовъ — (отсѫтствува); А. Филиповъ — з.; А. Франгия — за; Х. Филиповъ — за, безъ втората точка; Д. Христовъ — за; Н. Христовъ — за; Д. Бановъ — за; Я. Юмбровъ — (отсѫтствува); Х. Неджъбъ Вей — за; Х. Вей Мустафа Бейовъ — (отсѫтствува); К. Яневъ — за; Д. Цанковъ — за; Н. Цановъ — за; С. Понумански — за, безъ втората точка; Г. Цонковъ — за; Х. Чакмаковъ — противъ; Г. Шиваровъ — за; Г. Шойлевъ — за; Ю. Юмбровъ — (отсѫтствува); К. Яневъ — противъ.

Прѣдсѣдателствующъ В. Къничовъ: По първия вѣроѣсть отъ 111 души народни прѣдставители 90 души гласуватъ за; по втория отъ 111 души 75 гласуватъ за; по третия отъ 111 души 89 гласуватъ за. Слѣдователно, и по трети вѣроѣсть Събранието рѣшава да се прѣдаде подъ сѫдъ бившия Министъръ на Общественитетъ Сгради, Пътищата и Съобщенията г. Д. Тончевъ.

Ще гласувамъ за бившия Министъръ на Финансите г. М. Теневъ. Ще прочета приложението. (Чете.) „Съгласно чл. 155 отъ конституцията и чл. 7 отъ закона з. сѫдене министритъ, и възъ основание доклада на парламентарната комисия, Народното Събрание рѣчи: прѣдава за сѫдене отъ държавенъ сѫдъ бившия Министъръ на Финансите Михаилъ Теневъ: 1) за нарушение на конституцията, 2) за измѣна на Отечеството и на Князя и 3) за врѣда, причинена на Княжеството за лична полза.“

Секретарь Н. Кормановъ: (Чете списъка и г. г. прѣдставителите гласуватъ.)

С. Арсениевъ — за; А. Ангеловъ — за; Г. Аргирядисъ — въздържамъ се; Д. Аничевъ — за; И. Арнаудовъ — (отсѫтствува); М. Абаджиевъ — (отсѫтствува);

И. Антикаръв — за; И. Бѣлиновъ — (отсѫтствува); А. Бояджийски — за; А. Блажевъ — за; А. Возовски — за; Г. Булевъ — за; И. Бобековъ — за; М. Балабановъ — за, само за първата точка; М. Божковъ — за; И. Баевъ — за; С. Бойковъ — за; Ц. Бакаловъ — за; С. Бабаджановъ — за; К. Величковъ — за; А. Виличевъ — за, минусъ втората точка; И. Вачковъ — противъ; И. Веселиновъ — за; Т. Владиковъ — за, минусъ втората точка; Ц. Вучковъ — за; В. Гьоковъ — за; И. Гешовъ — (отсѫтствува); И. Георгиевъ — (отсѫтствува); К. Гърковъ — за; Н. Гимиджийски — за, минусъ втората точка; Д-ръ С. Даневъ — (отсѫтствува); Д-ръ А. Радевъ — (отсѫтствува); Д-ръ К. Милановъ — за; Д-ръ Х. Владигеровъ — противъ; Д-ръ А. Ходжевъ — за; Д-ръ П. Гудевъ — противъ; Д-ръ К. Икономовъ — за, минусъ третата точка; Д-ръ А. Петровъ — за; Д-ръ П. Табуриловъ — противъ; В. Димчевъ — за; Д. Десевъ — за, безъ втората и третата точки; С. Димитровъ — за, само за първата точка; Е. Хасановъ — (отсѫтствува); Ж. Железовъ — за; Я. Забуновъ — за; М. Златановъ — за; А. Ибишевъ — (отсѫтствува); Ст. Ивановъ — (отсѫтствува); Сп. Ивановъ — за; П. Ивановъ — за; П. Каравеловъ — за; А. Краевъ — за първата и третата точки; А. Крушковъ — противъ; Г. Кирковъ — за; М. Калевъ — противъ; Н. Козаревъ — за; Н. Кормановъ — за; Н. Калинковъ — (отсѫтствува); Н. Кръстевъ — за; Х. Конкилевъ — (отсѫтствува); А. Картовъ — противъ; А. Людсановъ — (отсѫтствува); Л. Лазаровъ — за; А. Малиновъ — за; А. Маринчайковъ — (отсѫтствува); Г. Маджаровъ — за, безъ втората точка; Ц. Мечкаровъ — за; Д. Марковъ — за, минусъ втората точка; И. Московъ — за; Т. Михаиловъ — за; Ц. Мисловъ — за; Я. Матакиевъ — противъ; С. Мазаковъ — противъ; В. Николчовъ — за; Г. Недѣлковъ — за; Е. Начевъ — за; Р. Николовъ — за; Т. Николовъ — за първата и третата точка; Т. Орловъ — за; О. Слюймановъ — (отсѫтствува); Р. Петровъ — противъ; Х. Петруновъ — за първата само точка; Д. Петковъ — противъ; В. Поповъ — за първата точка; Д. Пчелински — за; Д. Пишмановъ — за, безъ втората и третата точки; Д. Шапазовъ — (отсѫтствува); Ж. Петковъ — противъ; И. Петровъ — за; К. Петковъ — за; Н. Петровъ — (отсѫтствува); Н. Поповъ — за; Н. Петковъ — за; П. Пешевъ — противъ; С. Поповъ — противъ; Т. Петровъ — (отсѫтствува); Д. Ризовъ — за, минусъ втората точка; Н. Русевъ — за; М. Сарафовъ — (отсѫтствува); Д-ръ К. Серафимовъ — противъ; И. Саллабашевъ — (отсѫтствува); А. Станчевъ — за; Г. Стойновъ — за; И. Стояновъ — (отсѫтствува); И. Соколовъ — за, съ изключение на втората точка; И. Сунгуларски — (отсѫтствува); И. Спасовъ — за; М. Стояновъ — за; П. Станчевъ — за; С. Савовъ — за; С. Стойновъ — за; С. Стояновъ — за, безъ втората точка; С. Соколовъ — за; Ю. Теодоровъ — за, минусъ втората точка; Х. Топузановъ — за; Ц. Таслаковъ — за; Т. Ферадовъ — противъ; А. Урумовъ — за, минусъ втората точка; А. Филиповъ — за, минусъ втората точка; Д. Христовъ — за; Н. Христовъ — за; Д. Бановъ — за; Я. Юмеровъ — (отсѫтствува); Х. Неджибъ Бей — за; Х. Бей Мустафа Бейовъ — (отсѫтствува); К. Яневъ — за; Д. Цанковъ — за; Н. Цановъ — за; С. Щодумански — за, безъ втората точка; Г. Щонковъ — за; Х. Чакмаковъ — противъ; Г. Шиваровъ — за; Г. Шойлевъ — за; Ю. Юмеровъ — (отсѫтствува); К. Янчевъ — противъ.

Прѣдсѣдателствующъ В. Кънчовъ: Моля, ако има нѣкой, които да сѫ отсѫтствували по-рано, да се обадятъ. (Никой не се обажда.)

По първата точка гласуватъ отъ 112 души — 94, по втората отъ 112 — 74, по третата отъ 112 — 87.

Има нужното болшинство и по третъ точки. (Гласове: Нѣма.)

Азъ се забъркахъ, защото по-напрѣдъ забравихъ сметката. Значи, има болшинство по първата и третата точка, по втората нѣма.

Слѣдователно, Народното Събрание рѣши: (Чете.) „Прѣдава се за съдне отъ държавенъ съдъ бившиятъ Министъръ на Финансите Михаилъ Теневъ: 1) за нарушение на конституцията и 2) за врѣда, причинена на Княжеството за лична полза.“

По втората точка гласуваха 74 отъ 112. (Г. Кирковъ: Отдѣлъ се взеха тия 112 души? — Гласове: Гласуваха 108. — А. Франгя: Г-нъ М. Стояновъ е гласувалъ два пъти, първиятъ пътъ за г. И. Стояновъ.)

Моля да се провѣри още единъ пътъ.

Секретарь Н. Кормановъ: Азъ провѣрихъ втори пътъ и така излиза: гласували сѫ за, съ разни измѣнения, 94 души, противъ сѫ гласували 17 души, въздържа се единъ. Мога да ги повторя. (Гласове: Числото на присѫтствующите?) 112 сѫ, г-да.

Прѣдсѣдателствующъ В. Кънчовъ: Г. г. стенографийтъ държать ли бѣлѣжки. (Стенографийтъ: Държимъ.) Моля, направявте справка.

А. Франгя: Има една грѣшка, г-нъ прѣдсѣдателю, азъ права бѣлѣжка.

Секретарь Н. Кормановъ: Вѣрно е, 112 сѫ.

М. Стояновъ: Азъ гласувахъ два пъти — и вмѣсто И. Стояновъ гласувахъ. Моля да се поправи.

Секретарь Н. Кормановъ: И. Стояновъ гласувалъ е за. (А. Франгя: Нѣма го. — М. Стояновъ: По по-грѣшка гласувахъ вмѣсто него.) М. Стояновъ е гласувалъ за. Г-нъ И. Стояновъ тукъ ли е? (Гласове: Нѣма го, отсѫтствува. — Д. Цанковъ: Слѣдователно, 111 оставатъ.) Тогава 111.

Прѣдсѣдателствующъ В. Кънчовъ: Моля г. г. стенографийтъ да провѣрятъ.

Д-ръ К. Милановъ: Г-нъ прѣдсѣдателю, азъ прѣдлагамъ да се повтори гласуването.

Прѣдсѣдателствующъ В. Кънчовъ: Съгласно ли е Събранието, да се повтори гласуването? Които сѫ съгласни да се повтори, моля, да вдигнатъ ръка. (Болшинство.) Събранието приема.

Секретаръ Н. Кормановъ: (Чете списъка и г. г. представителите гласуватъ.)

С. Арсениевъ — за; А. Ангеловъ — за; Д. Аргириадисъ — въздържамъ се; Д. Анчевъ — за; И. Арнаудовъ — (отсътствува); М. Абаджиевъ — противъ; Н. Антиковъ — за; И. Бълиновъ — (отсътствува); А. Бояджийски — за; А. Блажевъ — за; А. Бозовски — за; Г. Буlevъ — за; И. Бобековъ — за; М. Балабановъ — за, само по първата точка; М. Божковъ — за; П. Баевъ — за; С. Бойковъ — за; Ц. Бакаловъ — за; С. Бабаджановъ — за; К. Величковъ — (отсътствува); А. Виячевъ — за, противъ втората точка; И. Вачковъ — противъ; И. Веселиновъ — за; Т. Владиковъ — за, минусъ втората точка; Ц. Вучковъ — за; И. Гешовъ — (отсътствува); В. Гъоковъ — за; И. Георгиевъ — (отсътствува); К. Гърковъ — за; Н. Гимиджийски — за, съ изключение на втората точка; Д-ръ С. Даневъ — (отсътствува); Д-ръ А. Радевъ — (отсътствува); Д-ръ К. Милановъ — за; Д-ръ Х. Владигеровъ — противъ; Д-ръ А. Ходжевъ — за; Д-ръ П. Гудевъ — противъ; Д-ръ К. Икономовъ — за, минусъ третата точка; Д-ръ А. Петровъ — за; Д-ръ П. Табурновъ — противъ; В. Димчевъ — за; Д. Десевъ — за, противъ втората и третата точки; С. Димитровъ — за, минусъ втората и третата точки; Е. Хасановъ — (отсътствува); Ж. Железовъ — за; Я. Забуновъ — за; М. Златановъ — за; А. Ибишевъ — (отсътствува); Ст. Ивановъ — (отсътствува); Сп. Ивановъ — за; П. Ивановъ — за; П. Каравеловъ — за; А. Краевъ — за първата и третата точка; А. Крушкивъ — противъ; Г. Кирковъ — за; М. Калевъ — противъ; Н. Козаревъ — за; Н. Кормановъ — за; П. Калинковъ — (отсътствува); П. Кръстевъ — за; Х. Конкилевъ — (отсътствува); А. Карловъ — противъ; А. Людскановъ — (отсътствува); Л. Лазаровъ — за; А. Малиновъ — за; А. Маринкайловъ — (отсътствува); Г. Маджаровъ — за; Ц. Мечкаровъ — за; Д. Марковъ — за, безъ втората точка; И. Московъ — за; Т. Михаиловъ — за; Ц. Мисловъ — за; Я. Матакиевъ — противъ; С. Мазаковъ — противъ; В. Николковъ — за; Г. Неделковъ — за; Е. Начевъ — за; Р. Николовъ — за; Т. Николовъ — за, безъ втората точка; Т. Орловъ — за; О. Сюлеймановъ — (отсътствува); Р. Петровъ — противъ; Х. Петруновъ — за, само за първата точка; Д. Петковъ — противъ; В. Поповъ — за, безъ втората точка; Д. Пчелински — за; Д. Папазовъ — (отсътствува); Ж. Петковъ — противъ; И. Петровъ — за; К. Петковъ — за; Н. Петровъ — (отсътствува); Н. Поповъ — за; Н. Петковъ — за; П. Пешевъ — противъ; С. Поповъ — противъ; Т. Петровъ — (отсътствува); Д. Ризовъ — за, минусъ втората точка; Н. Русевъ — за; М. Сарафовъ — (отсътствува); Д-ръ К. Серафимовъ — (отсътствува); И. Саллабашевъ — (отсътствува); А. Станчевъ — за; Г. Стойновъ — за; И. Стояновъ — (отсътствува); И. Соколовъ — за, по първата и третата точки; И. Сунгуларски — (отсътствува); И. Спасовъ — за; М. Стояновъ — за; П. Станчевъ — за; С. Савовъ — за; С. Стояновъ — за; С. Стояновъ — за, противъ втората точка; С. Соколовъ — за; Ю. Теодоровъ — за, безъ втората точка; Х. Топузановъ — за; Ц. Таслацовъ — за; Т. Ферадовъ — противъ; А. Урумовъ — за, безъ втората и третата точки; А. Филиповъ — за; А. Франя — за; Х. Филиповъ — за, минусъ

втората точка; Д. Христовъ — за; И. Христовъ — за; Д. Бановъ — за; Я. Юмеровъ — (отсътствува); Х. Неджибъ Вей — за; Х. Бей Мустафа Бейовъ — (отсътствува); К. Яневъ — за; Д. Цанковъ — за; И. Цановъ — за; С. Йончумански — за, безъ втората точка; Г. Йонковъ — за; Х. Чакмакъ — противъ; Г. Шиваровъ — за; Г. Шойлевъ — за; Ю. Юмеровъ — (отсътствува); К. Янчевъ — противъ. (Слѣдѣтъ приброяване на гласувавши.) Присъствуватъ 111. По първия въпросъ гласуватъ 92 за, по втория 92—19=73 души, по третия 92—7=85.

Прѣдсѣдателствующъ В. Къничовъ: Но първия въпросъ сѫ гласували отъ 111 души присъствующи представители 92 за — има большинство; по втория сѫ гласували 73 за — нѣма большинство; по третия сѫ гласували 85 за — има большинство.

Слѣдователно, рѣшеніето е сѫщото, както бѣхме обявили и по-напредъ, т. е. Събраніето рѣшава: отдѣва се подъ сѫдъ бившиятъ Министъръ на Финанситѣ г. М. Теневъ, първо, зъ нарушение на конституцията и, второ, за причинена врѣда на Държавата за лична полза.

Минаватъ къмъ гласуването за бившия Министъръ на Внѣтрѣннѣ Работи г. Д-ръ В. Радославовъ. (Чете) „Съгласно чл. 155 отъ конституцията и чл. 7 отъ закона за сѫдене министрите, и възъ основание доклада на парламентарната комисия, Народното Събрание рѣши: прѣдава за сѫдене отъ държавенъ сѫдъ бившия Министъръ г. Д-ръ В. Радославовъ: 1) за нарушение на конституцията, 2) за измѣна на Отечеството и на Князя и 3) за врѣда, причинена на Княжеството за лична полза.“

Моля да се гласува.

Секретаръ М. Златановъ: (Чете имената на г. г. народните представители и тѣ гласуватъ.) С. Арсениевъ — за; А. Ангеловъ — за; Д. Аргириадисъ — за; Д. Анчевъ — за; И. Арнаудовъ — (отсътвува); М. Абаджиевъ — противъ; Н. Антиковъ — за; И. Бълиновъ — (отсътвува); А. Бояджийски — за; А. Блажевъ — за; А. Бозовски — за; Г. Буlevъ — за; И. Бобековъ — за; М. Балабановъ — за; М. Божковъ — за; П. Баевъ — за; С. Бойковъ — за; Ц. Бакаловъ — за; С. Бабаджановъ — за; К. Величковъ — за; А. Виячевъ — за; И. Вачковъ — противъ; И. Веселиновъ — за; Т. Владиковъ — за, безъ втората точка; Ц. Вучковъ — за; И. Гешовъ — (отсътвува); В. Гъоковъ — за; И. Георгиевъ — за; К. Гърковъ — за; Н. Гимиджийски — за; Д-ръ С. Даневъ — (отсътвува); Д-ръ А. Радевъ — (отсътвува); Д-ръ К. Милановъ — за; Д-ръ Х. Владигеровъ — противъ; Д-ръ А. Ходжевъ — за; Д-ръ П. Гудевъ — въздържамъ се; Д-ръ К. Икономовъ — за; Д-ръ А. Петровъ — за; Д-ръ П. Табурновъ — противъ; И. Димчевъ — за; Д. Десевъ — за, безъ втората и третата точки; Я. Хасановъ — (отсътвува); Ж. Железовъ — за; Я. Забуновъ — за; М. Златановъ — за; И. Ибишевъ — (отсътвува); Ст. Ивановъ — (отсътвува); Сп. Ивановъ — за; П. Ивановъ — за; П. Каравеловъ — за; А. Краевъ — за първата и третата точки; А. Крушкивъ — само за първата точка; Г. Кирковъ — за; М. Калевъ — противъ; Н. Козаревъ — за; Н. Кормановъ — за; П. Калинковъ — (отсътвува);

П. Кръстевъ — за; Х. Конкилевъ — (отсътствува); А. Карловъ — противъ; А. Людскановъ — (отсътствува); Л. Лазаровъ — за; А. Малиновъ — за; А. Маринкайловъ — (отсътствува); Г. Маджаровъ — за; Ц. Мечкаровъ — за; Д. Марковъ — за, безъ втората точка; И. Московъ — за; Т. Михайлова — за; Ц. Мисловъ — за; Я. Матакиевъ — противъ; С. Мазаковъ — противъ; В. Николчовъ — за; Г. Недѣлковъ — за; Е. Начевъ — за; Р. Николовъ — за; Т. Николовъ — въздържалъ се; Т. Орловъ — за; О. Солеймановъ — (отсътствува); Р. Петровъ — въздържалъ се; Х. Петруповъ — за първата точка; Д. Петковъ — противъ; В. Поповъ — за, безъ втората точка; Д. Пчелински — за; Д. Пишмановъ — за, безъ втората и третата точки; Д. Папазовъ — (отсътствува); Ж. Петковъ — противъ; И. Петровъ — за; К. Петковъ — за; Н. Петровъ — (отсътствува); Н. Поповъ — за; Н. Петковъ — за; П. Пешевъ — противъ; С. Поповъ — въздържалъ се; Т. Петровъ — (отсътствува); Д. Ризовъ — за, безъ втората точка; Н. Русевъ — за; М. Сарафовъ — (отсътствува); Д-ръ К. Сердимовъ — (отсътствува); И. Саллабашевъ — (отсътствува); А. Станчевъ — за; Г. Стойновъ — за; И. Стояновъ — (отсътствува); И. Соколовъ — за; И. Спасовъ — за; И. Сунгуларски — за; М. Стояновъ — за; П. Станчевъ — за; С. Савовъ — за; С. Стойновъ — за; С. Стояновъ — за, безъ втората точка; С. Соколовъ — за; Ю. Теодоровъ — за, безъ втората точка; Х. Топузановъ — за; Ц. Таслаковъ — за; Т. Ферадовъ — (отсътствува); А. Урумовъ — за, само за първата точка; А. Филиповъ — за; А. Франгя — за; Х. Филиповъ — за; Д. Христовъ — за; Н. Христовъ — за; Д. Бановъ — за; Я. Юмеровъ — (отсътствува); Х. Неджибъ Бей — за; Х. Бей Мустафа Бейовъ — (отсътствува); К. Яневъ — за; Д. Цанковъ — за; Н. Цановъ — за; С. Цонумански — за; Г. Цонковъ — за; Х. Чакмаковъ — противъ; Г. Шиваровъ — за; Г. Шойлевъ — за; Ю. Юмеровъ — (отсътствува); К. Янчевъ — противъ.

Прѣдсѣдателствующъ В. Кънчевъ: Отъ 111 души гласували сѫ за по първия въпросъ 94, по втория — 81 и по третия — 89; съдователно, и по третъ въпроси има большинство. Събранието рѣшава: прѣдава сѫ за съдне отъ държавенъ сѫдъ бившиятъ Министъръ на Вѫтрѣшнитѣ Работи г. Д-ръ В. Радославовъ: 1) за вършене на конституцията, 2) за измѣна на Отечеството и на Князъ и 3) за врѣда, причинена на Княжеството за лична полза.

Ще поставя на гласуване за г. П. Пешевъ, бившъ Министъръ на Правосъдието. (Чете) „Съгласно чл. 155 отъ конституцията и чл. 7 отъ закона за съдне министъръ, и въвъ основание доклада на парламентарната комисия, Народното Събрание рѣши: прѣдава за съдне отъ държавенъ сѫдъ бившиятъ Министъръ на Правосъдието П. Пешевъ: 1) за нарушение на конституцията, 2) за измѣна на Отечеството и на Князъ и 3) за врѣда, причинена на Княжеството за лична полза.“

Моля да се гласува.

Секретаръ Н. Козаревъ: (Чете имената и г. г. народнитѣ прѣставители гласуватъ.) С. Арсениевъ — за първата точка; А. Ангеловъ — за първата точка; Д. Аргириадисъ — противъ; Д. Анчевъ — за първата точка;

И. Арнаудовъ — (отсътствува); М. Абаджиевъ — противъ; Н. Антиковъ — за първата точка; И. Бѣлинцовъ — (отсътствува); А. Бояджийски — противъ; А. Влажевъ — за; А. Бозовски — за първата точка; Г. Булевъ — за първата точка; И. Бобековъ — противъ; М. Балабановъ — противъ; М. Божковъ — противъ; П. Баевъ — за; С. Бойковъ — противъ; Ц. Бакаловъ — за първата точка; С. Бабаджановъ — (отсътствува); К. Величковъ — въздържалъ се; А. Виячевъ — за първата точка; И. Вачковъ — противъ; И. Веселиновъ — противъ; Т. Владиковъ — противъ; Ц. Вучковъ — противъ; И. Гешовъ — (отсътствува); В. Гюковъ — противъ; И. Георгиевъ — (отсътствува); К. Гърковъ — (отсътствува); Н. Гимиджийски — противъ; Д-ръ С. Далевъ — (отсътствува); Д-ръ А. Радевъ — (отсътствува); Д-ръ К. Милановъ — противъ; Д-ръ Х. Владигеровъ — противъ; Д-ръ А. Ходжевъ — (отсътствува); Д-ръ П. Гудевъ — (отсътвува); Д-ръ К. Икономовъ — противъ; Д-ръ А. Петровъ — противъ; Д-ръ И. Табуриновъ — противъ; В. Димчевъ — противъ; Д. Десевъ — противъ; С. Димитровъ — (отсътствува); Е. Хасановъ — (отсътствува); Ж. Желевъ — въздържалъ се; Я. Забуновъ — (отсътствува); М. Златановъ — (отсътствува); А. Ибашевъ — (отсътствува); Ст. Ивановъ — (отсътствува); Сп. Ивановъ — (отсътствува); П. Ивановъ — противъ; П. Каравеловъ — противъ; А. Краевъ — за първата точка; А. Крушкивъ — противъ; Г. Кириковъ — за; М. Калевъ — противъ; Н. Козаревъ — за; Н. Кормановъ — за; П. Калинковъ — (отсътствува); П. Кръстевъ — противъ; Х. Конкилевъ — (отсътствува); А. Карловъ — противъ; А. Людскановъ — (отсътствува); Л. Лазаровъ — за първата точка; А. Малиновъ — противъ; А. Маринкайловъ — (отсътствува); Г. Маджаровъ — противъ; Ц. Мечкаровъ — противъ; Д. Марковъ — противъ; И. Московъ — противъ; Т. Михайлова — противъ; Ц. Мисловъ — противъ; Я. Матакиевъ — противъ; С. Мазаковъ — противъ; В. Николчовъ — противъ; Г. Недѣлковъ — за; Е. Начевъ — противъ; Р. Николовъ — за първата точка; Т. Николовъ — противъ; Т. Орловъ — противъ; О. Солеймановъ — (отсътствува); Р. Петровъ — противъ; Х. Петруновъ — противъ; Д. Петковъ — противъ; В. Поповъ — противъ; Д. Пчелински — противъ; Д. Пишмановъ — противъ; Д. Папазовъ — (отсътствува); Ж. Петковъ — противъ; И. Петровъ — противъ; К. Петковъ — за първата точка; Н. Петровъ — (отсътствува); Н. Поповъ — противъ; Н. Петковъ — противъ; П. Пешевъ — въздържалъ се; С. Поповъ — противъ; Т. Петровъ — (отсътствува); Д. Ризовъ — за първата и третата точки; Н. Русевъ — противъ; М. Сарафовъ — (отсътствува); Д-ръ К. Сердимовъ — (отсътствува); И. Саллабашевъ — (отсътствува); А. Станчевъ — противъ; Г. Стойновъ — противъ; И. Стояновъ — (отсътствува); И. Соколовъ — противъ; И. Сунгуларски — (отсътствува); И. Спасовъ — противъ; М. Стояновъ — за; П. Станчевъ — противъ; С. Савовъ — (отсътствува); С. Стойновъ — (отсътствува); С. Стояновъ — въздържалъ се; С. Соколовъ — противъ; Ю. Теодоровъ — противъ; Х. Топузановъ — противъ; Ц. Таслаковъ — за първата точка; Т. Ферадовъ — противъ; А. Урумовъ — противъ; А. Филиповъ — противъ; А. Франгя — противъ; Х. Филиповъ — за първата точка; Д. Христовъ — противъ; Н. Христовъ — за първата точка; Д. Бановъ —

(отсътствува); Я. Юмеровъ — (отсътствува); Х. Неджибъ Бей — противъ; Х. Бей Мустафа Бейовъ — (отсътствува); К. Яневъ — противъ; Д. Цанковъ — за; Н. Цановъ — за; С. Цонумански — противъ; Г. Цонковъ — за; Х. Чакмаковъ — противъ; Г. Шиваровъ — противъ; Г. Шойлевъ — противъ; Ю. Юмеровъ — (отсътствува); К. Янчевъ — противъ.

Секретарь Н. Кормановъ: За първия пунктъ 26 души гласуватъ за, за втория 11 души за, за третия 11 за, четирима се въздържатъ и 71 гласуватъ противъ.

Пръдсъдателствующъ В. Кънчовъ: Събранието е противъ съдненото отъ държавенъ съдъ бившия Министър на Правосъддието г. Петър Пешевъ и по третъ пункта.

Моля да се гласува за бившия Министър на Народното Просвещение г. Д. Вачовъ. „Съгласно чл. 155 отъ конституцията и чл. 7 отъ закона зъ съднен министър, и възъ основание доклада на парламентарната комисия, Народното Събрание рѣши: предава за съднен отъ държавенъ съдъ бившия Министър на Народното Просвещение г. Д. Вачовъ: 1) за нарушение на конституцията, 2) за измѣна на Отечество и на Князя и 3) за врѣда, причинена на Княжеството за лична полза.“

Секретарь Н. Козаревъ: (Прочита списъка и г. г. представителите гласуватъ.) С. Арсениевъ — за; А. Ангеловъ — за; Д. Аргириадисъ — (отсътствува); Д. Аничевъ — (отсътствува); И. Арнаудовъ — (отсътвува); М. Абаджиевъ — противъ; Н. Антиковъ — за първата точка; И. Бѣлиновъ — (отсътствува); А. Бояджийски — за; А. Блажевъ — за; А. Бозовски — за; Г. Буlevъ — за; И. Бобековъ — противъ; М. Балабановъ — противъ; М. Божковъ — противъ; П. Баевъ — за; С. Бойковъ — противъ; Ц. Бакаловъ — за първата точка; С. Бабаджановъ — (отсътствува); К. Величковъ — въздържамъ се; А. Виячевъ — за първата точка; И. Вачковъ — противъ; И. Веселиновъ — противъ; Т. Влайковъ — противъ; Ц. Вучковъ — противъ; И. Гешовъ — (отсътствува); В. Гьоковъ — за; И. Георгиевъ — (отсътствува); К. Гърковъ — (отсътствува); Н. Гимиджийски — противъ; Д-ръ С. Даневъ — (отсътствува); Д-ръ А. Радевъ — (отсътствува); Д-ръ К. Милановъ — (отсътствува); Д-ръ Х. Владигеровъ — противъ; Д-ръ А. Ходжевъ — (отсътствува); Д-ръ П. Гудевъ — (отсътствува); Д-ръ К. Икономовъ — противъ; Д-ръ А. Петровъ — противъ; Д-ръ П. Табуриновъ — противъ; В. Димчевъ — противъ; Д. Десевъ — (отсътствува); С. Димитровъ — за първата точка; Е. Хасановъ — (отсътствува); Ж. Железовъ — (отсътствува); Я. Забуновъ — за първата точка; М. Златановъ — (отсътствува); А. Ибишевъ — (отсътствува); Ст. Ивановъ — (отсътствува); Сп. Ивановъ — (отсътствува); П. Каравеловъ — противъ; А. Краевъ — за първата точка; А. Крушкиевъ — противъ; Г. Кирковъ — за; М. Калевъ — противъ; Н. Кормановъ — противъ; Н. Козаревъ — за първата точка; П. Калиниковъ — (отсътствува); П. Кръстевъ — (отсътствува); Х. Конкилевъ — (отсътствува); А. Карловъ — противъ; А. Людскановъ — (отсътствува); Л. Лазаровъ — за първата точка; А. Малиновъ — противъ; А. Маринекайовъ — (отсътствува);

Г. Маджаровъ — противъ; Ц. Мечкаровъ — за първата точка; Д. Марковъ — противъ; И. Московъ — противъ; Т. Михайлова — за; Ц. Мисловъ — (отсътствува); Я. Матакиевъ — (отсътствува); С. Мазаковъ — (отсътствува); В. Николчовъ — противъ; Г. Недѣлковъ — за; Е. Начевъ — противъ; Р. Николовъ — за; Т. Николовъ — противъ; Т. Орловъ — противъ; О. Сюлеймановъ — (отсътствува); Р. Петровъ — противъ; Х. Петруновъ — противъ; Д. Петковъ — противъ; В. Поповъ — противъ; Д. Щелински — противъ; Д. Пишмановъ — противъ; Д. Паназовъ — (отсътствува); Ж. Петковъ — противъ; И. Петровъ — (отсътствува); Н. Поповъ — противъ; Н. Петковъ — противъ; П. Пешевъ — противъ; С. Поповъ — противъ; Т. Петровъ — (отсътствува); Д. Ризовъ — за, безъ втората точка; Н. Русевъ — противъ; М. Сарафовъ — (отсътствува); Д-ръ К. Серафимовъ — (отсътствува); И. Саллабашевъ — (отсътствува); А. Станчевъ — за; Г. Стойновъ — противъ; И. Стояновъ — (отсътствува); И. Соколовъ — противъ; И. Сунгуларски — (отсътствува); И. Спасовъ — за първата точка; М. Стояновъ — за; П. Станчевъ — (отсътствува); С. Савовъ — (отсътствува); С. Стояновъ — за; С. Стояновъ — въздържамъ се; С. Соколовъ — (отсътствува); Ю. Теодоровъ — противъ; Х. Топузановъ — противъ; Ц. Таслаковъ — за първата точка; Т. Ферадовъ — противъ; А. Урумовъ — противъ; А. Филиповъ — противъ; А. Франгя — противъ; Х. Филиповъ — (отсътствува); Д-ръ Христовъ — противъ; Н. Христовъ — зъ първата точка; Д. Бановъ — противъ; Я. Юмеровъ — (отсътствува); Х. Неджибъ Бей — противъ; Х. Бей Мустафа Бейовъ — (отсътвува); К. Яневъ — (отсътствува); Д. Цанковъ — за; Н. Цановъ — за; С. Цонумански — противъ; Г. Цонковъ — за; Х. Чакмаковъ — противъ; Г. Шиваровъ — противъ; Г. Шойлевъ — противъ; Ю. Юмеровъ — (отсътствува); К. Янчевъ — противъ.

Секретарь Н. Козаревъ: Гласуватъ противъ 56, въздържатъ се двама, гласуватъ за първата точка 32, за втората — 19 и за третата — 20.

Пръдсъдателствующъ В. Кънчовъ: Събранието гласува противъ съдненото отъ държавенъ съдъ на бившия Министър на Просвещението г. Д-ръ Д. Вачовъ и по третъ точки.

Ще се гласува за бившия Министър на Търговията и Земедѣлието г. Г. Д. Начовичъ.

Ще прочета предложението: (Чето.)

„Съгласно чл. 155 отъ конституцията и чл. 7 отъ закона за съднен министър, и възъ основание доклада на парламентарната комисия, Народното Събрание рѣши: предава за съднен отъ държавенъ съдъ бившия Министър на Търговията и Земедѣлието г. Г. Д. Начовичъ: 1) за нарушение на конституцията, 2) за измѣна на Отечество и на Князя и 3) за врѣда, причинена на Княжеството за лична полза.

Секретарь Н. Козаревъ: (Чете списъка и г. г. представителите гласуватъ.) С. Арсениевъ — за; А. Ангеловъ —

ловъ — за; Д. Аргириадис — отсътствува; Д. Анчевъ — противъ; И. Арнаудовъ — (отсътствува); М. Абаджиевъ — противъ; Н. Антиковъ — противъ; И. Бълиновъ — (отсътствува); А. Бояджийски — за; А. Блажевъ — за; А. Бозовски — за; Г. Булеевъ — за; И. Бобековъ — за; М. Валабановъ — противъ; М. Божковъ — (отсътствува); П. Баевъ — за; С. Войковъ — за; Ц. Бакаловъ — за първата точка; С. Бабаджановъ — (отсътствува); К. Величковъ — въздържалъ се; А. Виячевъ — само за първата точка; И. Вачковъ — противъ; И. Веселиновъ — за; Т. Владиковъ — противъ; Ц. Вучковъ — за; И. Гешовъ — (отсътствува); В. Гьоковъ — за; И. Георгиевъ — (отсътствува); К. Гърковъ — за; Н. Гимиджийски — (отсътствува); Д-ръ С. Даневъ — (отсътствува); Д-ръ А. Радевъ — (отсътствува); Д-ръ К. Милановъ — противъ; Д-ръ Х. Владигеровъ — противъ; Д-ръ А. Ходжевъ — (отсътствува); Д-ръ П. Гудевъ — (отсътствува); Д-ръ К. Икономовъ — (отсътствува); Д-ръ А. Петровъ — противъ; Д-ръ П. Табуриновъ — противъ; В. Димитровъ — противъ; Д. Десевъ — противъ; С. Димитровъ — противъ; Е. Хасановъ — (отсътствува); Ж. Желъзовъ — въздържалъ се; Я. Забуновъ — за; М. Златановъ — противъ; А. Ибишевъ — (отсътствува); Ст. Ивановъ — (отсътствува); Сп. Ивановъ — за; П. Ивановъ — за; П. Каравеловъ — противъ; А. Краевъ — за, само за първата точка; А. Крушковъ — противъ; Г. Кирковъ — за; М. Калевъ — противъ; Н. Козаревъ — за първата точка; Н. Кормановъ — за първата точка; П. Калинковъ — (отсътствува); П. Кръстевъ — противъ; Х. Конкилевъ — (отсътствува); А. Картовъ — противъ; А. Людсановъ — (отсътствува); Л. Лазаровъ — за; А. Малиновъ — противъ; А. Маринчайковъ — (отсътвува); Г. Маджаровъ — за; Ц. Мечкаровъ — за; Д. Марковъ — противъ; И. Московъ — за; Т. Михайлоловъ — за; Ц. Мисловъ — противъ; Я. Матакиевъ — (отсътвува); С. Мизаковъ — противъ; В. Николовъ — за; Г. Недълковъ — за; Е. Начевъ — за; Р. Николовъ — за; Т. Николовъ — противъ; Т. Орловъ — за; О. Сюлеймановъ — (отсътвува); Р. Петровъ — противъ; Х. Петруновъ — (отсътвува); Д. Петковъ — противъ; В. Поповъ — противъ; Д. Пчелински — въздържалъ се; Д. Пишмановъ — противъ; Д. Папазовъ — (отсътвува); Ж. Петковъ — (отсътвува); И. Петровъ — за; К. Петковъ — за, и за всемирната му велизбулница; Н. Петровъ — (отсътвува); Н. Поповъ — за; Н. Петковъ — за; П. Пещевъ — противъ; С. Поповъ — противъ; Т. Петровъ — (отсътвува); Д. Ризовъ — за; Н. Русевъ — за; М. Сарафовъ — (отсътвува); Д-ръ К. Серифимовъ — (отсътвува); И. Саллабашевъ — (отсътвува); А. Станчевъ — за; Г. Стойновъ — за; И. Стояновъ — (отсътвува); И. Соколовъ — противъ; И. Сунгуларски — (отсътвува); И. Спасовъ — за; М. Стояновъ — за; П. Станчевъ — въздържалъ се; С. Савовъ — (отсътвува); С. Стойновъ — за; С. Стояновъ — за първата и третата точки; С. Соколовъ — за; Ю. Теодоровъ — противъ; Х. Тонузаповъ — за; Ц. Таслацовъ — за първата и втората точки; Т. Ферадовъ — противъ; А. Урумовъ — (отсътвува); А. Филиповъ — за; А. Франгя — противъ; Х. Филиповъ — (отсът-

ствува); Д. Христовъ — за; Н. Христовъ — за; Д. Бановъ — за; Я. Юмеровъ — (отсътствува); Х. Неджибъ Бей — за; Х. Бей Мустафа Бейовъ — (отсътствува); К. Яневъ — (отсътствува); Д. Цанковъ — за; Н. Цановъ — за; С. Цопумански — за първата точка; Г. Цонковъ — за; Х. Чакмаковъ — (отсътствува); Г. Шиваровъ — за; Г. Шойлевъ — за; Ю. Юмеровъ — (отсътствува); К. Янчевъ — противъ.

Секретарь Н. Козаревъ: Гласуватъ 96; по първата точка 58, по втората — 53, по третата — 51, противъ — 35, въздържатъ се трима.

Прѣдсѣдателствующъ В. Кънчовъ: По никое отъ три тѣ обвинения нѣма нужното число гласове, за да се даде подъ сѫдъ; слѣдователно, Събранието е противъ сѫденето отъ държавенъ сѫдъ бывшия Министър на Търговията и Земедѣлието г. Начовичъ и по тритѣ пункта. (Д. Цанковъ: Сега слѣдва за г. Паприкова.)

Въз основа на закона за сѫдene на министрите, на Събранието предлежи да избере обвинителъ.

Министър-Прѣдсѣдателъ П. Каравеловъ: Азъ моля да се разпусне Събранието за 10—15 минути. (Нѣкога отъ прѣдставителите: Но добре е да се єдигне засѣдането.) Не може: въ името на закона днесъ трѣба да се избере обвинителъ. (Е. Начевъ: Ама безъ отдихъ, запото ще си отидатъ.) Който се интересува, нѣма да си отиде.

Прѣдсѣдателствующъ В. Кънчовъ: Има прѣдложение за отдихъ отъ 15 минути.

Давамъ 15 минути отдихъ. (Гласове: Нѣма нужда отъ отдихъ. — Други: Часть 8.)

Ако се продължава засѣдането повече врѣме отъ 8 часъ, трѣба да питамъ Събранието, иска ли да се продължава засѣдането или не. (Гласове: Иска!) За отдихъ отъ 10 минути? (Е. Начевъ: Нѣма нужда отъ отдихъ, не сме уморени. — М. Златановъ: Турѣте на гласуване да се продължи засѣдането!)

Има прѣдложение да се вотира продължение на гласуването, докато се свѣрши въпросътъ. Това сме длъжни да го направимъ на основание на самия законъ за сѫдene министрите.

Който иска, щото избирането да стане въ сѫщото засѣдане . . .

И. Московъ: Ами че законътъ задължава, не може да се гласува.

Д. Петковъ: Чл. 8 отъ закона за сѫдene на министрѣ казва: (Чете.) „Въ сѫщото засѣдание Народното Събрание избира измежду прѣдставителите държавенъ обвинителъ, върху когото се възлагатъ прокурорските обязанности.“ Сега трѣба да го изберемъ.

Прѣдсѣдателствующъ В. Кънчовъ: Да, но искатъ малко отдихъ.

Давамъ 15 минути отдихъ.

(Слѣдъ отихъ.)

Прѣдсѣдателствующъ А. Краевъ: (Звѣни.) Засѣданіето се продължава.

Ще пристигнѣмъ къмъ избиране обвинителъ, върху когото се възлагатъ прокурорските обязанности, съгласно чл. 8 отъ закона за сѫдене министри.

Това ще стане, както се рѣши, съ тайно гласоподаване. (Н. Цановъ: Не се рѣши, но споредъ правилника трѣбва да стане тайно гласоподаване.) Изрично не е казано въ правилника.

Съгласно чл. 54, алинея послѣдна, отъ правилника, прѣдсѣдателството прѣдлага за прѣбройтели г. г. Д-ръ Икономовъ и А. Филиповъ. (Гласове: Прието!)

Моля г. секретаря Кормановъ да повиква по име г. г. прѣставителитѣ и тѣ да гласуватъ.

Секретарь Н. Кормановъ: (Чете списъка и г. г. прѣставителитѣ гласуватъ.) С. Арсениевъ, А. Ангеловъ (отсѫтствува), Д. Аргирадисъ, Д. Анчевъ, И. Арнаудовъ (отсѫтствува), М. Абаджиевъ, Н. Антиковъ, И. Вѣлиновъ (отсѫтствува), А. Бояджийски, А. Блажевъ, А. Бозовски, Г. Булевъ, И. Бобековъ, М. Балабановъ, М. Божковъ, П. Блевъ, С. Бойковъ, Ц. Бакаловъ, С. Бабаджановъ (отсѫтствува), К. Величковъ, А. Вигчевъ, И. Вѣчковъ, И. Веселиновъ, Т. Владиковъ (отсѫтствува), Ц. Вучковъ, И. Гешовъ (отсѫтствува), В. Гьоковъ, И. Георгиевъ (отсѫтствува), К. Гърковъ, Н. Гимицкийски, Д-ръ С. Даневъ (отсѫтствува), Д-ръ А. Радевъ (отсѫтствува), Д-ръ К. Милановъ, Д-ръ Х. Владигеровъ, Д-ръ А. Ходжевъ, Д-ръ Ш. Гудевъ (отсѫтствува), Д-ръ К. Икономовъ, Д-ръ А. Петровъ, Д-ръ П. Табуриновъ, В. Димчевъ, Д. Десевъ (отсѫтствува), С. Димитровъ, Е. Хасановъ (отсѫтствува), Ж. Железовъ, Я. Забуновъ, М. Златановъ, А. Ибишевъ (отсѫтствува), Ст. Ивановъ (отсѫтствува), Сп. Ивановъ, П. Ивановъ, Ш. Каравеловъ (отсѫтствува), А. Краевъ (прѣдсѣдателствува), В. Кънчовъ, А. Крупковъ (отсѫтствува), Г. Кирковъ, М. Калевъ, Н. Козаревъ, Н. Кормановъ, Ш. Калиновъ (отсѫтствува), П. Кръстевъ, Х. Конкилевъ (отсѫтствува), А. Картовъ, А. Людсановъ (отсѫтствува), Л. Лазаровъ, А. Малиновъ, А. Маринскихъ (отсѫтствува), Г. Маджаровъ, Ц. Мечкаровъ, Д. Марковъ, И. Московъ, Т. Михайлова, Ц. Мисловъ, Я. Матачиевъ, С. Мазаковъ (отсѫтствува), В. Николчовъ, Г. Недѣлковъ, Е. Начевъ, Р. Николовъ, Т. Николовъ, Т. Орловъ (отсѫтствува), О. Сюлеймановъ (отсѫтствува), Р. Петровъ (отсѫтствува), Х. Петруновъ, Д. Петковъ (отсѫтствува), В. Поповъ, Д. Пчелински, Д. Пиншановъ, Д. Папазовъ (отсѫтствува), Ж. Петковъ (отсѫтствува), И. Петровъ, К. Петковъ, Н. Петровъ (отсѫтствува), Н. Поповъ, Н. Петковъ, П. Нешевъ (отсѫтствува), С. Поповъ (отсѫтствува), Т. Петровъ (отсѫтствува), Д. Ризовъ, Н. Русевъ, М. Сарафовъ (отсѫтствува), Д-ръ К. Серафимовъ (отсѫтствува), И. Салабашевъ (отсѫтствува), А. Станчевъ, Г. Стойновъ, И. Стояновъ (отсѫтствува), И. Соколовъ, И. Сунгуларски (отсѫтствува), И. Спасовъ, М. Стояновъ, П. Станчевъ, С. Савовъ, С. Стойновъ, С. Стояновъ, С. Соколовъ, Ю. Теодоровъ, Х. Топузановъ, Ц. Таслаковъ, Т. Ферадовъ (отсѫтствува), А. Урумовъ, А. Филиповъ, А. Франя, Х. Филиповъ, Д. Христовъ, Н. Христовъ, Д. Баловъ, Я. Юмеровъ

(отсѫтствува), Х. Неджибъ Бей, Х. Бей Мустафа Бойовъ, К. Яневъ (отсѫтствува), Д. Цанковъ, Н. Цановъ, С. Чоцумански, Г. Цонковъ, Х. Чакмаковъ (отсѫтствува), Г. Шиваровъ, Г. Шойлевъ, Ю. Юмеровъ (отсѫтствува) и К. Янчевъ.

95 души гласуватъ по списъка.

Прѣбройителитѣ Д-ръ К. Икономовъ и А. Филиповъ: (Слѣдъ като прѣброяватъ бюлетинитѣ.) 95 бюлетини.

Прѣдсѣдателствующъ А. Краевъ: Сега, моля, единиятъ отъ г. г. прѣбройителитѣ да чете, а другиятъ да провѣрива.

Прѣбройителъ Д-ръ К. Икономовъ: (Чете бюлетинитѣ.)

Прѣбройителъ А. Филиповъ: Г-нъ А. Малиновъ е получилъ 52 гласа, г. В. Димчевъ — 24, г. Х. Филиповъ — 5, г. Д-ръ Х. Владигеровъ — 5, г. П. Баевъ — 2, г. Д-ръ А. Ходжевъ — 1, г. Д-ръ Петровъ — 1, г. Ю. Теодоровъ — 1, г. Е. Начевъ Брѣзнишки — 1, празни 2 и една съ неприлично съдѣржание.

Прѣдсѣдателствующъ А. Краевъ: Обявявамъ, че г. А. Малиновъ е избранъ за държавенъ обвинителъ и нему се възлагатъ прокурорските обязанности. (Ръкоплѣсане отъ лѣвицата.)

А. Малиновъ: Азъ не намирамъ думи да благодаря на Народното Прѣдставителство за високата честъ, която ми направи съ избирането ми за държавенъ обвинителъ. Има причини — какви сѫ, нѣма защо да ги излагамъ тукъ: мисля, че Народното Прѣдставителство ще има толкова вѣра къмъ единъ свой другаръ народенъ прѣставителъ, че тия причини сѫ уважителни, — и ще моля Народното Прѣдставителство, вмѣсто мене, да избере пѣкъ другой отъ своите другари, който съ по-голямо знание, съ по-голямо достойнство ще съумѣе да изпълни тая най-висока длъжностъ, каквато зъ прѣвъ пътъ се създава въ България — да има държавенъ обвинителъ за на-казванието на тия, които разсипаха България. Азъ заявявамъ категорически, че не мога, за голямо съжаление, да приема тая честъ, която ми се прави отъ Народното Събрание. (Гласове: Не може! — Д. Ризовъ: Защо бламирате Събранието?) Азъ заявихъ това по-напрѣдъ на другари и приятели.

М. Златановъ: По закона, ние трѣбва да изберемъ обвинителъ и избрахме. Г-нъ Малиновъ заявява, че се отказва. Азъ не намирамъ никакви причини уважителни за това и, подиръ, такъвъ важенъ въпросъ моментално не можемъ да разгледаме. Понеже друго нѣма какво да правимъ сега, моля да се закрие засѣдането.

А. Малиновъ: Азъ категорически заявявамъ, че не мога да приема тази честъ.

Прѣдсѣдателствующъ А. Краевъ: Г-нъ Малиновъ заявява категорически, че не приема и си дава оставката.

Ц. Мисловъ: Не е подалъ оставка! Писмено тръбва да я поднесе!

Н. Цановъ: Не желаемъ да разглеждаме този въпрос!

Прѣдсѣдателствующъ А. Краевъ: Съгласни ли сте да поставя оставката на дневенъ редъ за утре?

Министъръ-Прѣдсѣдателъ П. Каравеловъ: Азъ мисля, че веднажъ избранъ, така лесно не може да се рѣшава. На дневенъ редъ да бѫде за утре неговата оставка и тогава ще рѣшимъ въпроса. Въ всички случаи той е избранъ.

А. Филиповъ: Нѣма оставка писмена и не може да се тури на дневенъ редъ.

Прѣдсѣдателствующъ А. Краевъ: Съгласни ли сте, г-да, утре за дневенъ редъ да се постави оставката на г. Малинова? (Гласове: Съгласни! — А. Филиповъ: Нѣма оставка!) Какъ нѣма оставка? Какво искате повече отъ тази декларация? Никой законъ, нито прѣзидентъ изисква да бѫде писмена оставка.

Които сѫ съгласни да се тури на дневенъ редъ за обсѫждане за утрешището засѣдание оставката на г. Малинова, моля, да си вдигнатъ ръката. (Болшинство.) Събранието приема. (А. Филиповъ: Събранието не приема.)

Понеже се оспорва, ще попитамъ Събранието пакъ. Моля тия, които сѫ съгласни, щото оставката на г. Малинова отъ длъжността държавенъ обвинителъ да се тури на дневенъ редъ за утрешището засѣдание, да ста-

натъ прави. (Н. Цановъ: Че ние сме всички прави. Тръбаше да провѣрите чрѣзъ вдигане на ръцѣ!) Щомъ се оспорва, тръбва да се гласува тъй. Моля, г-да, сѣдните на мястата си.

Г-да народни прѣдставители! Направи ми се забѣлѣжка отъ г. Цанова, че не съмъ постъпилъ правилно. (Н. Цановъ: Правилно постъпихте!) Моля, които сѫ съгласни да се тури на дневенъ редъ за утре обсѫждането оставката на г. Малинова... (М. Златановъ: Нѣма оставка!) Какво искате, г-нтъ Златановъ? (М. Златановъ: Искамъ да цѣните разположението на депутатите, да изпълнявате длъжността си и по-малко да приказвате!) Какво разположение на депутати, та такива болѣжки ми правите? Ако оскърбявате мене, като стоя на прѣдсѣдателското място, Вие оскърбявате Събранието. (Гълъчка.)

Прочее, които сѫ съгласни да се тури на дневенъ редъ оставката на г. Малинова, моля, да станатъ прави. (Болшинство.) Събранието приема

Жалаете ли да продължаваме разискванията, г-да? (Гласове: Не желаемъ!) За днесъ имаме второто четене на разните законопроекти.

Министъръ-Прѣдсѣдателъ П. Каравеловъ: Азъ моля Събранието, ако може, сега да стапне това. (Гласове: Утре! Сега сме уморени!)

Прѣдсѣдателствующъ А. Краевъ: Утре въ 2 ч. подиръ обѣдъ ще имаме засѣдание. Засѣдането се вдига.

(Вдигнато въ 8 ч. и 40 м. вечеръта.)

Подпрѣдсѣдатели: { **В. Кжичовъ.**
А. Краевъ.

Секретари: { **Н. Кормановъ.**
М. Златановъ.
Н. Козаревъ.

Началникъ на Стенографическото бюро: **Т. Гълъбовъ.**